
Punotun nauhan matka tuotteeksi

Ammattikorkeakoulun opinnäytetyö

Ohjaustoiminnan koulutusohjelma

Lahdensivu, kevät 2013

Carita Arkko

LAHDENSIVU

Ohjaustoiminnan koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto

Tekijä	Carita Arkko	Vuosi 2013
Työn nimi	Punotun nauhan matka tuotteeksi	

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyön tarkoituksena oli kehittää työelämäyhteydelleni Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:lle käsityötuote, jota käytetään valtakunnallisella Taito-viikolla 8.-4.4.2013. Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry kuului valtakunnallisen Taito-viikon suunnittelutiimiin yhtenä jäsenenä ja oli näin mukana suunnittelemassa omalta osaltaan Taito-viikon tuotteita.

Vuoden 2013 Taito-viikon teema oli suomalais-ugrilaiset nauhat ja nyörit valmistettuna erilaisin tekniikoin ja käyttötarkoituksin. Tämä antoi lähtökohdat tuotesuunnitteluprosessille. Opinnäytetyön tavoitteena oli tuottaa laadukas tuote valmistusohjeineen työelämäyhteyden käyttöön.

Opinnäytetyön keskeiset käsitteet olivat käsityö, laadukas käsityö, käyttäjälähtöinen suunnittelu ja tutkiva oppiminen. Keskeiseksi tutkimuskysymykseksi nousi laadukkaan ja houkuttelevan käsityötuotteen määrittely. Raportissa käydään yksityiskohtaisesti läpi käyttäjälähtöinen tuotteen suunnitteluprosessi alusta loppuun.

Prosessin tuloksena syntyi kännykkäpussi, joka sisälsi myös valmistusohjeen. Tuotetta on mahdollista käyttää sekä lyhyillä käsityökurseilla sekä tuotepakettina yksittäisenä myyntituotteena. Suunnitteluprosessin päätuotteen ohessa suunniteltiin ja valmistettiin myös tarkoituksenmukaisin ohjeistuksin ja toimeksiantajan tarpeet huomioon ottaen heijastavat hiha- ja saapasnauhat.

Kännykkäpussi ja saapasnauhat valittiin Taito-viikon tuotevaihtoehtoiksi. Työn toimeksiantaja on käyttänyt tuotteita Taito-viikon työpajoissaan sekä myynyt niitä tuotepaketteina asiakkaille. Lopputuloksena voidaan todeta, että suunnittelu ja toteutus täyttivät opinnäytetyön tavoitteet.

Avainsanat Käsityö, käyttäjälähtöisyys, laatu, tuotesuunnittelu.

Sivut 26 s. + liitteet 4 s.

Lahdensivu
Degree Programme of Crafts and Recreation
Pedagogical crafts and Recreation

Author	Carita Arkko	Year 2013
Subject of Bachelor's thesis	From Idea to Product – A Journey of Braided Ribbons	

ABSTRACT

The aim of this thesis was to design a handicraft product for Varsinais-Suomi Crafts Association. The plan was to use this product at the national Skills Week during April 8th - 14th, 2013.

The theme for the 2013 Skills Week was Finnish-Ugric ribbons and cords made with various techniques and for several possible purposes. The theme gave a starting point for the product design process. The goal of the thesis was to design a high quality product and provide the instructions in order that it could be used by the commissioner, Varsinais-Suomi Crafts Association.

The first part of the thesis discusses the focal points of designing and producing a handicraft product. The main research question was how to define a quality product that attracts people. The report describes the planning process in detail and in a way that is easy to follow and understand.

The end result of the product design process was a mobile phone case with instructions how to make it. The designed product can be made on short handicraft courses or it can be used for resale purposes. As by-products, reflecting bands for sleeves and boots were designed. These by-products also include instructions and were designed according to the wishes of Varsinais-Suomi Crafts Association.

The products were chosen as course products for the national Skills Week. The designs have been used in several craft workshops and Varsinais-Suomi Crafts Association has also sold them as product packages for its customers. The products have found a purpose and have come to a good use. In conclusion it can be said that the design process and the high-quality products have gained interest among people and therefore have filled the goal of this thesis.

Keywords Handicraft, user friendly, quality

Pages 26 p. + appendices 4 p.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	1
2	OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT.....	2
2.1	Käsityön ajankohtaisuus.....	2
2.2	Taito Group	3
2.2.1	Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry	3
2.2.2	Taitokeskus Juselius	3
2.3	Tehtävänanto	4
2.4	Opinnäytetyön tavoitteet	4
3	OPINNÄYTETYÖN KESKEISET KÄSITTEET	5
3.1	Käsityö	5
3.2	Laadukas käsityö	6
3.3	Käyttäjälähtöisyys tuotteen suunnittelussa.....	8
3.4	Tutkiva oppiminen	10
4	HOUKUTTELEVA KÄSITYÖ	10
5	SUUNNITTELU- JA VALMISTUSPROSESSI	12
5.1	Suunnittelun lähtökohdat.....	12
5.2	Alkumielikuvan luominen ja ratkaisun hahmottaminen	13
5.3	Omat resurssini.....	14
5.4	Taitokeskus Juseliuksen antamat resurssit	14
5.5	Tuotteen funktioanalyysin suunnittelu	15
5.6	Valmistusprosessi.....	17
5.6.1	Nauha	18
5.6.2	Suomalais-ugrilainen värimaailma.....	19
5.6.3	Kännykkäpussi	19
5.6.4	Ohjeistus.....	21
5.6.5	Heijastavat tuotteet	22
5.6.6	Arviointi ja palaute.....	23
6	POHDINTA JA ARVIOINTI.....	24
	LÄHTEET	26

Liite 1 Kevään 2013 ohjelma

1 JOHDANTO

Käsitöiden harrastajien määrä on kasvanut viime vuosina. Käsityön katsotaan vapautuneen ja monipuolistuneen. Käytännössä tämä tarkoittaa sallivampaa suhdetta perinteeseen. Perinteisiä käsitöitä arvostetaan mutta ennen kaikkea ne ovat lähtökohtana uudelle. Käsityön vapautumisen myötä syntyy uudenlaisia yhdistelmiä: uutta ja vanhaa, erilaisia materiaaleja ja tekniikoita yhdistellään. Nykyään uskottava käsityöläinen voi olla myös itseoppinut harrastaja. Käsityöt ovat netin kautta tulleet kaikkien saataville. Tämä näkyy erityisesti sosiaalisessa mediassa blogien muodossa. (Aalto 2012, 22-24.)

Pienestä pitäen olen ollut kiinnostunut käsitöistä ja niiden valmistamisesta. Ala-asteella sain käsitöiden opettajakseni opettajan, joka oli kannustava ja innostava. Oma mieltymykseni aiheeseen oli niin kova, etten lannistunut liian tiukoista silmukoista tai vinoon menevästä reunasta virkatessani panulappua. Halusin vain oppia lisää ja tulla paremmaksi käsitöiden taitajaksi menetelmästä riippumatta. Nämä kokemukset taustalla ovat ajaneet minut tähän tilanteeseen, että olen saattamassa päätökseen ohjaustoiminnan opintojani suuntautuen pedagogiseen ohjaustoimintaan ja syventyen erilaisiin käsityömenetelmiin.

Luutonen (2004, 18) kirjoittaa, että käsityöt ovat keino saada elämään mielekästä sisältöä, joiden kautta voi kehittyä ja vahvistaa omaa minäänsä. Hän pitää tärkeänä, että Suomessa on monipuoliset mahdollisuudet oppia, harrastaa ja tehdä käsityötä. Käsityön neuvonta- ja opetustehtävissä toimivat tekevät Luutosen mukaan arvaamattoman tärkeää ja vaativaa työtä vahvistaessaan konkreettista taitojen osaamista ja samalla tarjoamalla mahdollisuuksia rakentaa hyvää elämää. Nämä ajatukset lämmittävät omaa mieltäni ja vahvistavat omaa ammatillista identiteettiäni lähtiessäni opintojen jälkeen luomaan omaa ammatillista uraani käsitöiden parissa.

Opinnäytetyöni aiheen valinnan jätin opintojen viimeiselle vuodelle. Uskoin loppuun asti, että tulen löytämään jonkun mielenkiintoisen aiheen, jossa saan toteuttaa ja näyttää oman osaamiseni ja koen työn mielenkiintoisena ja antoisana. Näin ilokseni kävikin.

Opinnäytetyöni sai alkunsa syksyn 2012 aikana ollessani suorittamassa syventävää harjoittelujaksoani Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n Taitokeskus Juseliuksessa. Harjoittelun aikana sain vt. toiminnanjohtajalta tehtävän lähteä suunnittelemaan tuotevaihtoehtoja kevään 2013 valtakunnalliselle Taito-viikolle. Suunnittelu- ja tuotteen valmistusprosessi laajeni sen verran suureksi ja antoisaksi, että ehdotin sekä vt. toiminnanjohtajalle että koulutusohjelmamme johtajalle, josko voisin tehdä siitä samalla toiminnallisen opinnäytetyöni. Sain tähän suostumukset kummaltakin, ja näin projektini sai alun ja lähdin keräämään aineistoa myöhempää raporttia varten.

Opinnäytetyöni tavoitteiksi muodostuivat seuraavat:

- a) Laadukkaan käsityötuotteen valmistaminen toimeksiantajan antamat lähtökohdat huomioon ottaen.
- b) Valmistaa tuotteelle selkeät ohjeet, joiden avulla tuotteen valmistusta voidaan ohjata asiakkaille tai sijoittaa se myytävään tuotepakettiin.
- c) Kuvata tuotteensuunnitteluprosessini.

2 OPINNÄYTETYÖN LÄHTÖKOHDAT

Tässä luvussa selvitän opinnäytetyöni lähtökohtia tarkemmin. Ajankohtaisuus, työelämäyhteys ja tavoitteet saattavat työni alkuun.

2.1 Käsityön ajankohtaisuus

Käsityöt, kädentaidot, tuunaaminen, ekologisuus, kierrättäminen ja ns. pehmeiden arvojen arvostaminen ovat vahvasti tätä päivää. Käsitöiden arvostus on ollut jo muutaman vuoden kasvussa. Tämän voimme kaikki havaita lukuisten kurssien, kirjallisuuden ja lehtien kautta. Kirjakauppoihin ilmestyy kaiken aikaa uusia kirjoja ja lehtiä koskien erilaisia käsityömenetelmiä laidasta laitaan. Lehdistä on erilaisia ideapalstoja tuunaamiseen ja tuotteiden itse valmistukseen. Vanhojen tekstiilien, huonekalujen ja käsitöiden arvostaminen näkyy tässä ajassa. www.blogilista.fi -sivustolta löytyi pelkästään käsityö-hakusanalla peräti 647 erilaista blogia aiheeseen liittyen.

Ylen Uutisessa 28.2.2013 Taito ry:n toiminnanjohtaja Marketta Luutonen kertoo, että käsitöiden tekeminen on katu-uskottavampaa ja muodikkaampaa kuin koskaan. Erityisesti nuoret naiset hakevat yksilöllisyyttä itse tehdystä ja tuunatuista asusteista. Luutonen kertoo myös, että sata vuotta sitten käsityö oli useimmille ihmisille pakko, välttämättömyys, osa arkea, jonka avulla pärjättiin. Nykypäivänä käsityö on yhä enemmän luksusta, iloa ja hyvinvointia. (Peltola 2013.)

Käsi- ja taideteollisuusliito Taito ry:n vuonna 2012 tekemässä kyselyssä kävi ilmi, että käsityön arvostus ja näkyvyys on lisääntynyt. Käsityö elää tässä ajassa; se on muuttunut trendikkääksi ja kaikkien asiaksi. Käsityön katsotaan vapautuneen ja monipuolistuneen. Käsityön jälki saa näkyä, ja käsityömäisyyttä jopa jäljitellään. Erilaisuuden ja yksilöllisyyden arvostus ovat muodostuneet tärkeiksi arvoiksi. (Aalto 2012, 21.)

Edellä mainitun kyselyn mukaan pitkäkestoisiin käsityökursseihin suhtaudutaan varauksella, toisin kuin lyhytkursseihin. Helposti ja nopeasti valmistuva käsityö kiinnosti vastaajia useammin kuin hitaat ja työläät käsityöt. (Aalto 2012, 24.)

2.2 Työelämäyhteys Taito Group

Taito Group on valtakunnallinen palvelu- ja asiantuntijajärjestö, joka edistää käsityökulttuuria taitona ja elinkeinona. Se tarjoaa harrastajille ja ammattilaisille monipuoliset mahdollisuudet kehittää taitojaan ja tutustua käsityöalaan ja -perinteeseen. Järjestö muodostuu Käsi- ja taideteollisuusliitto Taito ry:stä ja 21 alueellisesta käsi- ja taideteollisuusyhdistyksestä. Yhdistysten toimipaikkoja ovat taito- ja käsityökeskukset, joita on ympäri maan kaikkiaan noin 140. (Taito elämys -toimintaesite n.d.)

Työtä tehdään kestävän käsityön edistämiseksi painottaen luovuutta, laatua, vastuullisuutta ja elinikäistä oppimista. Toiminnalla lisätään hyvinvointia sekä käsityön merkitystä näkyvänä osana suomalaista kulttuuria ja kansainvälistä yhteistyötä. Taito Groupin palveluja käyttää vuosittain lähes kaksi miljoonaa asiakasta, käsitöiden harrastajaa ja ammattilaista. (Taito elämys -toimintaesite n.d.)

2.2.1 Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry

Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry on yksi Käsi- ja taideteollisuusliitto Taito ry:n 21 alueellisesta käsi- ja taideteollisuusyhdistyksestä. Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n toimialueena on koko Varsinais-Suomi. Yhdistyksellä on 8 käsityökeskusta: Salo, Perniö, Raisio, Pöytyä, Turku, Paimio, Loimaa ja Laitila. Yhdistyksen hallinnolliset tilat sijaitsevat Turun toimipisteen yhteydessä. Hallinnossa työskentelee toiminnanjohtaja ja toimistos sihteeri. (Vuosikertomus 2011.)

Varsinais-Suomen käsi ja taideteollisuus ry toteuttaa omassa toiminnassaan Käsi- ja taideteollisuusliitto Taito ry:n strategiaa Taito elää. Toiminnan perusajatuksena on varsinaissuomalaisen käsityön edistäminen kulttuurina, taitona ja elinkeinona. Toiminnan tavoitteena on palveluiden monipuolistaminen, taloudellisuus, käsityötuotteiden ja -palveluiden laadun kehittäminen sekä toiminnan tunnetuksi tekeminen. Yhdistys jakaa keskusliiton vision käsitöiden näkymisestä elämässä, tuotteissa ja palveluissa. (Vuosikertomus 2011.)

2.2.2 Taitokeskus Juselius

Turun käsityökeskusta kutsutaan Taitokeskus Juseliukseksi. Käytän opinäytetyössäni työelämäyhteyteni ja työn toimeksiantajan epävirallista mutta selkeämpää nimeä Taitokeskus Juselius. Taitokeskus Juseliuksessa toimii vakituisina ohjaajina/neuvojina kolme työntekijää (Vuosikertomus 2011). Syyskuun 2012 alusta Taitokeskus Juseliuksen toimipisteen yhteyteen siirtyi myös Turun kaupungin ylläpitämä kudontapiste ja tämän toimipisteen kudontaneuvoja, joten näin Taitokeskus Juseliuksen henkilökunta kasvoi yhdellä työntekijällä, vaikka palkan maksaakin eri taho. Näin kaupunki tekee yhteistyötä myös kolmannen asteen toimijoiden kanssa.

Taitokeskus Juseliuksessa toiminta koostuu monista eri toimintamuodoista. Merkittävin toimintamuoto on kudonta ja siihen liittyvä neuvonta. Tai-

tokeskus Juseliuksessa on lähes 20 kangaspuut asiakkaiden käytössä. Kuddonnan lisäksi järjestetään lukuisia kädentaitokursseja ja työpajoja. Osa kursseista on pidempikestoisia ja osa vain muutaman oppitunnin pituisia. Lasten käsityökoulua on pidetty Taitokeskus Juseliuksessa jo vuosien ajan. Opetus pohjautuu taiteen perusopetuksen opetussuunnitelmaan. Taitokeskus järjestää myös erilaisille asiakasryhmille toiveiden mukaan räätälöityjä tyky-päiviä tai vastaavia toimintoja käsitöiden parissa. Yhteistyö kaupungin ja erilaisten yritysten, järjestöjen ja yhdistysten kanssa on aktiivista. (Vuosikertomus 2011.)

2.3 Tehtävänanto

Taito Group järjestää keväisin Taito-viikon, jolloin järjestetään avoimet ovet -tapahtumia, työpajoja ja teemakursseja käsityökeskuksissa maan laajuisesti. Näillä tapahtumilla halutaan nostaa käsityö esiin positiivisena asiana ja kutsua ihmisiä käsityön pariin. Käsi- ja taideteollisuusyhdistykset valitsivat vuoden 2013 Taito-viikon teemaksi suomalais-ugrilaiset nauhat ja nyörit, joiden tekemistä opetetaan Taitokeskuksien työpajoissa. (Helminen, henkilökohtainen tiedonanto 17.9.2012.)

Vuoden 2013 Taito-viikkoa varten taitotuottajatiimi suunnitteli erilaisia tuotevaihtoehtoja Taito-viikolla toteutettavaksi. Tiimiin kuuluu jäseniä neljästä eri yhdistyksestä: Taito Uusimaa, Taito Pirkanmaa, Taito Satakunta ja myös opinnäytetyöni työelämäyhteys Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry. Taitotuottajatiimin tuotevaihtoehdoista Käsi- ja taideteollisuusyhdistykset saavat itse määrittellä mitä tuotteita eri vaihtoehdoista he tarjoavat asiakkaille Taito-viikon aikana. (Helminen, henkilökohtainen tiedonanto 17.9.2012.)

Suoritin opintoihini liittyvän 10 viikkoa kestäväen syventävän harjoittelun Taitokeskus Juseliuksessa syksyllä 2012. Harjoittelun aikana vt. toiminnanjohtaja antoi minulle tehtävän lähteä suunnittelemaan tuotevaihtoehtoa seuraavan kevään Taito-viikolle annetun teeman mukaisesti. Taito-viikon teemaksi oli ennalta valittu suomalais-ugrilaiset nauhat ja nyörit punoen, neuloen sekä käyttäen erilaisia tekniikoita. Nauhoille tuli suunnitella ja valmistaa myös erilaisia käyttötarkoituksia. Uusien käyttötapojen, käyttötarkoitusten sekä materiaalien käyttö oli suositeltavaa. (Helminen, henkilökohtainen tiedonanto 17.9.2012.)

2.4 Opinnäytetyön tavoitteet

Opinnäytetyöni tavoitteet muodostuvat neljästä eri osa-alueesta. Ensimmäisenä tavoitteena on valmistaa laadukas tuote annetun teeman mukaisesti taitotuottajatiimille yhdeksi Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n tuotevaihtoehdoksi. Toisena tavoitteena on valmistaa tuotteelle selkeät ohjeet, joiden avulla tuotteen valmistusta voidaan ohjata Taitokeskusten asiakkaille sekä mahdollisesti sijoittaa myytävän tuotepaketin ohjeistukseksi. Kolmantena opinnäytetyöni tavoitteena on kuvata valmistamani tuotteen suunnitteluprosessi ja matka työelämäyhteyteni käyttöön. Opinnäytetyöni kautta haluan osoittaa osaamiseni ja perustella valintani eri

suunnittelu- ja valmistusvaiheissa ja näin osoittaa toimintani kulku tutkivan tekemisen kautta.

3 OPINNÄYTETYÖN KESKEISET KÄSITTEET

Tässä luvussa esittelen opinnäytetyöni keskeisiä käsitteitä, joiden avulla lukija saa käsityksen asioista, jotka ovat olleet oman suunnittelutyöni pohjalla. Käsityö on meille kaikille tuttu asia, mutta sen syvempi määrittely on kuitenkin tärkeää käsityötuotteen suunnittelun ymmärtämiseksi. Käyttäjälähtöisyys on omassa tuotesuunnitteluprosessini oleellinen asia, ja sen vuoksi olen halunnut tätä käsitettä avata. Laadukas käsityö on itsestään selvä sanonta, mutta mitä se tarkoittaa käytännössä? Miten tuotetaan laadukas käsityö ja mitä se vaatii? Tämä oli tärkeä elementti omassa toiminnassani läpi tämän opinnäytetyöni. Lopuksi olen käsitellyt tutkivaa oppimista, sillä tutkiva ote läpäisi koko prosessin.

3.1 Käsityö

Olemme kaikki tavalla tai toisella olleet kosketuksessa käsitöihin. Olemme joko käyttäneet käsityötuotteita, valmistaneet niitä tai ostaneet niitä. Historiaa taaksepäin katsoessamme käy ilmi, että käsityöllä on ollut itseltään selvä asema jokapäiväisessä elämässä. Kädentaidot ovat olleet osa arkea. Tuotteiden valmistus, käyttö ja kulutus olivat samojen ihmisten hallussa. Oli sekä pakko että kunnia-asia olla käsistään taitava ja osata valmistaa tuotteet itse. Käsityön opetuksessa on ollut alkujaan kyse sekä työhön kasvamisesta ja kädentaitojen kehittämisestä että kodin tarpeita vastaavien esineiden tai tekstiilien valmistamisesta. Alkuun tämä merkitsi taidon oppimista jäljentäen aiempia malleja ja tekniikkojen toistoa. Vähitellen taidon karttuessa oppija sai irtautua perinteisistä malleista ja ryhtyä soveltamaan omia tuotteitaan. (Pöllänen & Kröger 2000, 234.)

Käsityö-käsitettä on määritelty lukuisissa kirjoissa ja teoksissa. Kojonkoski-Rännäli (1995, 31) kuvaa käsityötä toiminnaksi, jossa ihminen tuottaa tuotoksia muokaten erilaista konkreettista materiaalia käsityötekniikoin. Käsityö-sanana käyttö liittyy aina sellaisen työn tekemiseen, jossa työstäminen/tekeminen tapahtuu käsiä käyttämällä. Käsityöllä tarkoitetaan sekä käsityöprosessia että valmista tuotetta. Molemmat ovat käsitöiden harrastajille tärkeitä (Luutonen 2004, 14).

Käsityöllä on yleensä myönteinen merkitys. Se voi olla tekijälleen itselleen syvä tyydytyksen aihe, siinä voi olla luova ja ilmaista itseään, mutta se voi olla myös aivan tavallista viihtymistä ilman tietoisia määrällisiä tavoitteita (Anttila 1996, 10). Käsityö on hyvä keino saada elämänsä mielekästä sisältöä, kokea elämän kohokohtia, kehittyä ja vahvistaa omaa miinänsä, jättää maailmaan omia kädenjälkiään. Käsityö löytää kunakin aikana omat uudet ilmenemismuotonsa hyödyntäen mm. kehittyvää teknologiaa. Käsityö parantaa hyvinvointia monella tavalla: mm. elämäntaitojen avulla lisäämällä elämään iloa ja mielekkyyttä sekä toimimalla yhtenä kommunikoinnin välineenä. (Luutonen 2004, 18.)

3.2 Laadukas käsityö

Arkipuheessa käytetään paljon erilaisissa asiayhteyksissä sanaa laatu ja laadukas. Kuitenkaan sille ei ole yksiselitteistä määritelmää. MOT kieli-toimiston sanakirjan mukaan laatu tarkoittaa sitä, mikä on jollekin ominaista, jonkun ominaisuus, luonne, olemus ja kvaliteetti. Sanalle laadukas löytyy seuraavia määritteitä: hyvä(laatuinen), kunnollinen, tasokas, kelvollinen ja laatuunkäypä.

Filosofian tutkija Lauri Järvilehto (2010) on blogissaan pohtinut laadun käsitettä. (n.d.) Hänen mukaansa, kun puhutaan ihmisen kädenjäljestä, laadukas työ on ammattimaisen työn tulos, jossa tekijän intohimo työtä kohtaan on kohottanut nyanssit ja yksityiskohdat polttopisteeseensä. Laatu ei ole sama asia kuin kestävyys, tasokkuus tai design-arvojen täyttäminen. Laatu on seuraus tekijän intohimosta ja taidosta. Järvilehto jatkaa, että pelkkä intohimo ei riitä laadun takeeksi, sillä silloin tuote on valmistettu ilman riittävää taitoa. Jos taas on vain taito ilman intohimoa, niin silloin tuloksena on tasokas ja kestävä tuote, joka ei herätä suuria tunteita.

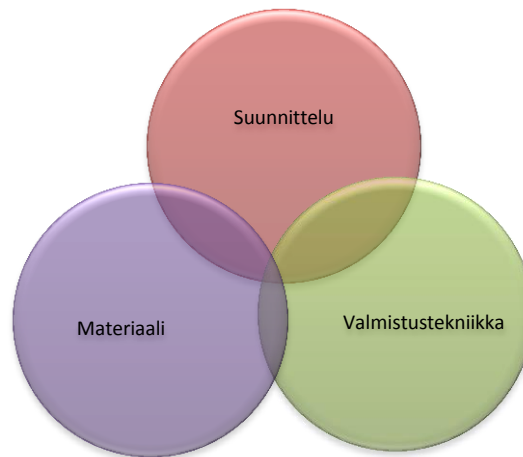
Asetettaessa käsityölle laadun kriteerejä yhdeksi tärkeimmäksi kriteeriksi muodostuu taito. Taidokkaasti tehty on hyvä. Tämä tarkoittaa tuottamisen tekniikkaan liittyviä motorisia taitoja. Pelkästään motoriset taidot eivät kuitenkaan riitä, vaan käsityötaitoon sisältyy myös tekninen suunnittelu. (Kojonkoski-Rännäli 1995, 83.)

Koskennurmi-Sivonen ja Anttila (2006) ovat käsitelleet artikkelissaan käsityötä, laatua ja kestävästä kehitystä. He toteavat, että tuotteen laatu on moniulotteinen käsite, jota käytetään mielellään mutta jota on vaikea määrittellä ja havainnollistaa. Käsityön laatua on vaikeampi lähteä tarkastelemaan kuin teollisesti valmistettua tuotetta, jonka takana on vahva brändi.

Käsityötuotteen laadun, niin tunnistaminen kuin itse tekemisen, opettamiseen liittyy useita haasteita. Laadun tuntemus on kuin mikä tahansa taito: sitä ei opita teoriassa vaan olemalla välittömässä tekemisessä laadukkaiden tuotteiden kanssa. (Koskennurmi-Sivonen & Anttila 2006.)

Tekijän näkökulmasta käsityön tuote- ja valmistuskeskeisen laadun määrittelyssä on se haaste, että tuotteen suunnittelu, valmistustekniikka ja materiaali kietoutuvat yhteen (Koskennurmi-Sivonen & Anttila 2006).

Tekniikkaa on vaikea hioa ilman materiaalia, ja harvoin opettaja saa työstettäväkseen korkealaatuista materiaalia. Ihanteellisessa tapauksessa suunnittelutaito, valmistustekniikka ja materiaalit kohentuvat toisiaan tukien toistuvan tekemisen myötä, pitkäjännitteisissä prosesseissa. Tuotteen laadun ydinkolmion (suunnittelu-materiaali-tekniikka) haltuun ottaminen onnistuu ammattikoulutuksessa ja pitkäaikaisessa harrastuksessa, mutta katkonaisesti opiskelevalle ja satunnaisesti käsityötuotteita käyttävälle käsitys laadusta saattaa pysyä hämärän peitossa. (Koskennurmi-Sivonen & Anttila 2006.)

Kuvio 1. KUVIO 3 Tuotteen laadun ydinkolmio (Koskennurmi-Sivonen & Anttila 2006, mukailtu)

Koskennurmi-Sivonen ja Anttila (2006) ovat työstäneet käsityön laadusta kuvio 4 mukaisen laatumallin, jonka pohjalta voi pohtia, mitä itse kukin laadussa painottaa, mitkä osatekijät ovat välttämättömiä ja mitkä voivat kompensoida toisiaan.

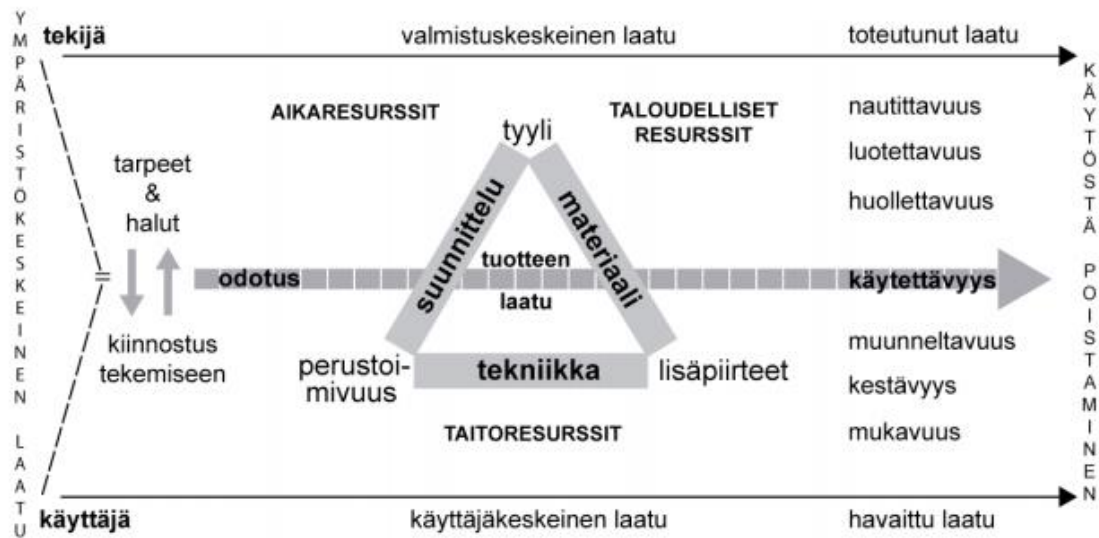
Laadun määrittely alkaa *ympäristötekijöiden* huomioon ottamisella. Toiselle ekologisen kestävyuden merkitys on tärkeämpää kuin toiselle. Asiakkaalla tai tuotteen valmistajalla täytyy olla *tarve* ja *halu* valmistaa tai ostaa tuote. Tämän kaiken takana on *kiinnostus* käsityön tekemiseen ja valmistamiseen tai käsintehtyyn tuotteen hankintaan.

Laatumallin keskiössä on jo aiemmin mainittu tuotteen laadun ydinkolmio, jossa tärkeinä elementteinä ovat *materiaali*, *suunnittelu* ja *tekniikka*. Mikäli näistä kolmesta elementistä joku on heikompi, täytyy kahta muuta elementtiä korostaa.

Perustoimivuus tarkoittaa sitä, että tuotetta voidaan käyttää siihen tarkoitukseen, johon se on valmistettu. Lisäpiirteet ovat tuotteen toissijaisia ominaisuuksia, jotka täydentävät perustoimivuutta ja joihin valmistaja/suunnittelija voi vaikuttaa itsenäisesti. Tyyli sisältää tuotteen estetiikan ja sen lisäksi ilmaisevuuden, ajallisuuden sekä muunlaisia tyyliseikkoja, jotka saattavat avautua vain tietyn kulttuurin tai yhteisön jäsenille.

Tuotteen laadukas valmistus tapahtuu lopun kaiken resurssien mukaisesti. Resurssien perusominaisuus on se, että ne voivat kompensoida toisiaan. Se, jolla on hyvät taloudelliset resurssit, kykenee hankkimaan korkealatuista materiaaleja taitoresursseja säästäten. Samoin voi tehdä se, jolla on aikaresursseja eli mahdollisuus etsiä pidempään edullisempia materiaaleja.

Vaikka tuotteen valmistuksen laatu olisi tehty kuinka hyvin tahansa, niin tuotteen laatu toteutuu vasta käytettävyyden toteamisen myötä ja ajan kuluessa. Nautittavuus, luotettavuus, huollettavuus, muunneltavuus, kestävyys ja mukavuus ovat laadun määreitä, joita käyttäjät pitävät arvossa.

KUVIO 4 Laatumalli (Koskennurmi-Sivonen & Anttilan 2006)

3.3 Käyttäjälähtöisyys tuotteen suunnittelussa

Käyttäjälähtöisyydellä tarkoitan opinnäytetyössäni toimintaa, joka pohjautuu tuotteen käyttäjän tarpeiden ja tavoitteiden selvittämiseen ja huomioon ottamiseen tuotteensuunnittelussa. Opinnäytetyössäni käyttäjällä tarkoitan työelämäyhteyttäni ja loppukäyttäjiä ovat Taitokeskusten asiakkaat.

Lähdettäessä suunnittelemaan käsityötuotetta joko itselle tai ulkopuoliselle taholle meidän tulee ymmärtää tuotteen merkitys. Miksi tuote halutaan valmistaa ja mitkä ovat tuotteen käyttäjän tarpeet ja odotukset? Tuotteen käytön kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että tuote vastaa käyttäjän odotuksia ja tarpeita. Kettusen (2001, 49) mukaan asiakkaan, käyttäjän tarpeet ovat tuotekehityksen lähtökohta. Tuotekehitys aloitetaan, kun havaitaan, että on tarve uudelle tuotteelle.

Hyysalon (2006, 288) mukaan käyttäjilleen miellyttävien ja hyödyllisten tuotteiden aikaansaaminen on kannattavaa. Ajoissa käyttäjiä koskeva tieto tuo säästöjä sekä valmistus- ja testauskustannuksiin että markkinointiin. Hyvin käyttäjilleen istuva tuote myy itse itsensä. Hyysalo (2009, 15) toteaa myös, että ennakoivalla suunnittelulla saatetaan myös tehostaa merkittävästi niin tuotteen laatua, suunnittelukustannuksia kuin toimivan tuotteen aikaansaamiseen kuluva-aikaa.

Onnistunut tuote nojaa kolmeen peruspilariin: sen on oltava teknisesti toimiva, kaupallisesti kannattava sekä käyttäjilleen hyötyä ja mielihyvää tuottava (Hyysalo 2009, 17). Nämä elementit olivat omassa suunnittelu-työssäni tärkeässä asemassa, kun lähdin suunnittelemaan Taitokeskus Juseliuksen antamien tarpeiden pohjalta omaa tuotettani. Kuvion 1 avulla Hyysalo (2009, 17) kuvaa Cooperin (2003, 73) mallin mukaan tuotteen kolmea tukijalkaa:

KUVIO 1 Tuotteen kolme tukijalkaa (Cooper, 2003, 73)

Tekninen osaaminen samaistetaan usein tuotekehitykseksi ja tuotteen valmistamiseen. *Liiketoimintaosaamisen* alle sijoittuu tuotteen käyttäjien/ostajien määrittely, oikea ja kannattava hinnoittelu sekä tuotteen tarkoituksenmukaiset markkinointikanavat. *Käytön suunnittelun* alle kohdistuvat potentiaalisten ostajien/käyttäjien selvittäminen, tuotevalintojen tuntemus (mm. tyylit, trendit, elämäntavat) ja käyttäjätieto (aiemmista tuotteista saatu tieto ja kokemus). (Hyysalo 2009, 18.)

Kettunen (2001, 36) kirjoittaa *Muodon palapeli* -kirjassaan siitä, miten helppokäyttöisiä ja haluttavia tuotteita tulee suunnitella ottamalla käyttäjät mukaan suunnitteluun. Muotoilulla pyritään siihen, että tuote vetoaa ihmisen tunteisiin. Empaattinen muotoilu tarkoittaa esineiden vaikutusta asioihin, jotka liittyvät ihmisten tunteisiin, mieltymyksiin ja sosiaaliseen ympäristöön.

Tuotteen käytettävyyttä tarkasteltaessa tulee olla tiedossa tuotteen käyttötilanne ja sen ympäristö, varsinaiset tuotteen käyttäjät, käytettävät laitteet ja muut apuvälineet, toimintaympäristö ja käyttäjien tehtävät. Lisäksi on tunnettava ne tavoitteet, joiden on toteuduttava tuotetta käytettäessä. (Kettunen 2001, 36.)

3.4 Tutkiva oppiminen

Oppiminen on ihmiselämän välttämätön edellytys, sillä sen avulla ihminen sekä sopeutuu ympäristöönsä että luo jotakin uutta. Ihminen oppii suuren osan asioista ilman opetusta tai tietoista opiskelua osana elämää. Osa oppimisesta edellyttää kuitenkin tietoista vaivannäköä. Oppiminen ei aina edellytä opetusta. (Pruuki 2008, 8-9.)

Tutkiva oppiminen tarkoittaa sellaista tapaa oppia, jossa opettaja tai oppikirja ei ole tiedonantajina. Oppija toimii itse oman oppimisensa ohjaajana. Käytännössä tämä tarkoittaa, että oppija määrittää tutkimuskysymyksiä ja oman käsityksensä perusteella hankkii tietoa itsenäisesti. Oppija muodostaa käsiteltävästä aiheesta kokonaisvaltaisia näkemyksiä etsimiensä tietojen valossa. (Seitamaa-Hakkarainen & Hakkarainen 2011.)

Tutkiva ja kokeileva oppiminen on pedagoginen malli, jonka tarkoituksena on tukea tyypillistä tiedonhankintaa. Tässä lähestymistavassa korostuu oppijan aktiivisuus, tavoitteiden asettelu, kyseleminen, asioiden selittäminen ja saavutusten arviointi. Tutkivaa oppimista voidaan pitää yhtenä henkilökohtaisen kehityksen ja itsensä ylittämisen strategiana. Tutkiva oppiminen merkitsee, ettei tietoa vain ahmaista ja sulateta aiempaan opittuun vaan sen kautta pyritään ymmärtämään ongelmien ratkaisumalleja. Tutkivassa oppimisessa ei useinkaan ole selkeää alkua ja loppua, vaan jokainen oppimisen vaihe herättää mahdollisia uusia kysymyksiä. Näin oppimisen prosessi syvenee. (Hakkarainen, Bollström-Huttunen, Pyysalo & Lonka 2005, 29-31.)

Opinnäytetyöni tärkeänä elementtinä on tutkiva oppiminen ja tutkiva työote. Käytännössä tämä tarkoittaa suunnittelussa ja tuotteen valmistusprosessissani selkeiden toimintaohjeiden puuttumista. Työni kautta lähdin niitä selvittämään ja etsimään. Kokeilujen, testausten ja arviointien avulla pyrin ratkaisemaan eteen tulevat haasteet ja ongelmakohdat.

4 HOUKUTTELEVA KÄSITYÖ

Opinnäytetyöni keskeisenä kysymyksenä työskentelyni taustalla on pyörinyt kysymys: Mikä tekee käsityöstä houkuttelevaa? Olen pohtinut aihetta aiemminkin, mutta erityisesti tässä opinnäytetyöprosessissa olen sitä miettinyt, sillä olen suunnittelemassa tuotetta, jonka tavoitteena on päätyä Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n myynti- tai kurssituotteeksi. Tuotteen tulisi olla houkutteleva ja asiakkaita kiinnostava, jotta osaltaan tämän tuotteen kautta myös saataisiin Taitokeskukselle lisää asiakkaita.

Sivistyssanakirja (Suomisanakirja n.d.) antaa sanalle houkutteleva seuraavanlaisia määritelmiä: kiinnostava, mielenkiintoinen, viehättävä. Nämä kaikki antavat positiivisen ja haluttavan mielikuvan tuotteesta. Oma tavoitteeni on opinnäytetyössäni valmistaa houkutteleva käsityötuote.

Houkuttelevuus tuotteessa tarkoittaa sitä, että tuote saa kuluttajan huomion visuaalisella miellyttävyydellään. Henkilö kiinnittää siihen välittömästi huomiota, kun hän näkee sen kaupassa tai esitteen kuvassa. Ensivaikutel-

ma on positiivinen, esteettisesti miellyttävä olematta silti tyrmäävän erikoinen. Viehättävyys voi johtua tuotteen ulkonäön lisäksi myös siitä, miltä tuote tuntuu, tuoksuu, maistuu sekä siitä, miten sitä käytetään. (Kettunen 2001, 16.)

Houkutteleva tuote on haluttava objekti: asiakas haluaa omistaa tuotteen. Jos tuote voidaan tehdä pelkällä visuaalisella ulkoasulla haluttavaksi, on sen muotoilu todella merkittävä markkinoinnin työkalu. Huomion saaminen ja haluttavuus yhdessä vetävät kuluttajaa ja tuotetta yhteen – tuote on houkutteleva. (Kettunen 2001, 16.)

Tuote voi olla houkutteleva kolmella tapaa (Kettunen 2001, 16-17):

- 1) Kuluttajan aiemmat positiiviset kokemukset taustalla tuotteesta herättävät mielenkiinnon. Vaikka tuote olisi täysin uusi ja ennennäkemätön, tulee kuluttajan pystyä tunnistamaan sen ulkonäöstä, millaisesta tuotteesta on kyse.
- 2) Tuote on käytöltään ja merkittävyydeltään houkutteleva. Tuotteen ulkoasu vakuuttaa kuluttajan. Hän ymmärtää, miten sitä käytetään ja miten se toimii, vaikka ei olisi tutustunut tuotteeseen aikaisemmin. Tuotteen suunnittelussa tavoitellaan sitä, että tuotteen ulkomuoto sopii mahdollisimman hyvin siihen tarkoitukseen, johon tuotetta käytetään.
- 3) Tuote on symbolisesti houkutteleva. Me pyrimme hankkimaan tuotteita, jotka heijastavat omaa kuvaa itsestämme tai siitä, millaisena toivomme muiden näkevän meidät. Tavarat, vaatteet, kulkuvälineet ja jopa lemmikkieläimet, jotka hankimme, ovat osia visuaalisesta identiteetistämme.

On selvää, että houkuttelevan tuotteen tulee olla esteettisesti kaunis. Mutta esteettisten arvojen analyysiin ei ole valmista mittaria. Joidenkin estetiikan ilmiöiden tutkijoiden mielestä tuote-estetiikka toteutuu silloin, kun siinä on otettu huomioon kaikki tuotteeseen ja sen laatuun myönteisesti vaikuttavat tekijät, olivatpa ne millaisia hyvänsä. Usein nämä on haluttu pelkistää käsitteisiin: tuotteen täsmällisyys ja yksinkertaisuus. (Anttila 1996, 165.)

Anttila (1996, 166) on Kettusen (2001, 16) kanssa samoilla linjoilla siinä, että esteettisen tuotteen lähtökohtana on erityislaatuisen henkilökohtaisen tunnetilan, esteettisen tunnetilan kokeminen. Tämän kokemuksen aikaansaava erityispiirre on sellainen merkityksiä sisältävä muoto, joka herättää ihmisen kauneusaistin toimimaan. Käsitteiden tuotteeseenkin voidaan siis ennakkolta sijoittaa tekijöitä, joiden tarkoituksena on herättää tunnetila tai kokemus.

Muotoilulla käytettävissä olevia vaikutuskeinoja, joilla voidaan tavoitella esteettistä vaikutelmaa ovat seuraavat: visuaalisia, teknisiä, materiaalien valintaan sekä laatuun liittyviä. Näitä ovat mm. muodot, värit, pinnat, rakenteet, mittasuhteet, kontrastit, harmonia ja keveys. (Anttila 1996, 168.)

Esineitä ja tuotteita tehdään kuluttajien käyttöön. Tekijä sisällyttää tuotteeseen omat viestinsä siitä, mikä hänen mielestään on kaunista, tarpeellista, sopivaa – hyvää. Hänellä on ajatus siitä, millaisen vaikutuksen tuote vastaanottajassa saa aikaiseksi. Tästä huolimatta vasta tuotteen lopullinen käyttäjä tekee tuotteesta sen, mikä se on. Kuluttaja määrittelee omistamiansa esineiden merkityksen ja arvon sen perusteella, miten hyvin tuote sopii hänen elämäänsä, hänen kulttuuriympäristöönsä ja sosiaaliseen maailmaansa. Kuluttaja lataa tuotteen omilla merkityksillään: onko se käytännöllinen, kaunis, hauska, hyvä – liittyykö siihen muistoja? (Koskijoki 1997, 35-36.)

5 SUUNNITTELU- JA VALMISTUSPROSESSI

Tämän luvun aikana selvitän oman tuotteen suunnittelu- ja valmistusprosessini kulun. Alussa käyn läpi Anttilan kuvaamaa (1996, 111) suunnittelu- ja valmistusprosessin teoreettista mallia ja sen pohjalta lähtökohtia toiminnalleni. Tämän jälkeen käyn yksityiskohtaisesti läpi oman työskentelyni ja perustelen valintojani työskentelyn eri vaiheissa peilaten omaa toimintaani suhteessa Anttilan suunnittelu- ja valmistusprosessiin.

Opinnäytetyöni tuloksena valmistui yhden tuotteen sijaan kolme tuotetta ja näille kaikille valmistusohjeet. Valmistusohjeet ovat osa opinnäytetyötä ja ne tulevat toimeksiantajan käyttöön, mutta ohjeita ei julkisteta tässä opinnäytetyössä. Tuotteiden käyttö- ja valmistusoikeus on työni toimeksiantajalla Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:llä. Itselläni säilyy tuotteen tekijänoikeus.

5.1 Suunnittelun lähtökohdat

Kirjallisuutta tutkiessa on eteen tullut useampia käsityötuotteen suunnittelu- ja valmistusprosessikuvauksia. Kojonkoski-Rännäli (1995, 59) on tutkinut Anttilan (1996, 111), Lindforsin (1992, 80-98) ja Peltosen (1988, 30-32) käsityöprosessien malleja. Hän toteaa tutkimuksensa pohjalta, että jokaisessa mallissa on havaittavissa samoja vaiheita vaikkakin ne on esitetty hieman eri tavoin ja painotuksin.

Lähtiessäni pohtimaan oman työni valmistumisprosessia aloin selvittää tarkemmin Anttilan (1996, 111) käsityötuotteen suunnittelu- ja valmistusprosessin teoreettista mallia, jonka pohjalta kuvaan oman suunnitteluprosessini. Anttilan mallissa on havaittavissa kuusi eri osa-aluetta:

1. Alkumielikuvan luominen ja ratkaisun hahmottaminen.

Työn tarkoituksen ja tavoitteiden ymmärtäminen sekä tarvittavan informaation hankkiminen. Ongelman ja ratkaisumallin hahmottuminen

2. Tekijän omat resurssit

Työn tekijän omien henkilökohtaisten näkemysten, arvojen, arvostusten ja odotusten huomioiminen. Tähän sisältyy myös motivaatio, osaaminen ja luovuus.

3. Prosessin ulkopuoliset resurssit.

Ympäristöstä tulevat näkemykset, arvot, arvostukset ja odotukset. Ulkopuolelta osoitettu panostus: materiaalit, taloudelliset resurssit, aika-tila ja työskentelytilat.

4. Tuotoksen suunnittelu

Funktioanalyysin kautta suunnittelun ja tuotoksen analysointi

5. Valmistusprosessin suunnittelu

Työn suunnittelun ja valmistuksen prosessi eri vaiheineen. Toimintojen määrittelyä. Etenemisen seuranta ja arviointia.

6. Palautekanavat.

Ulkoinen palaute tulee havaittavain keinoin: vertailu, arviointi, palaute. Sisäinen palaute tulee elämysten, kokemusten ja havaintojen kautta. Ulospäin suuntautuva palaute merkitsee ympäristössä tapahtuvien vaikutusten hahmottamista.

5.2 Alkumielikuvan luominen ja ratkaisun hahmottaminen

Syyskuussa 2012 suoritin opintoihini liittyvää syventävää harjoittelujaksoa Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n Juseliuksen toimipisteessä. Taitokeskus Juselius on osa valtakunnallista palvelu- ja asiantuntijajärjestöä nimeltä Taito Group (Taito elämys -toimintaesite n.d.). Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n työntekijä kuuluu taitotuottajatiimiin, joka suunnittelee tuotteita valtakunnalliselle Taito-viikolle. Vuoden 2013 Taitoviikon teemaksi määriteltiin suomalais-ugrilaisuus ja erilaiset nauhat. Tiimin jäsenet suunnittelevat ja valmistavat esim. punoen ja neuloen nauhoja erilaisin tekniikoin. Nauhoille tulee suunnitella ja valmistaa erilaisia käyttötarkoituksia. (Helminen, henkilökohtainen tiedoksianto 17.9.2012.) Sain vt. toiminnanjohtajalta suullisesti suunnittelutehtävän lähteä suunnittelemaan ennalta ilmenneiden tietojen pohjalta omaa tuotevaihtoehtoa Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:lle ja taitotuottajatiimille.

Työskentely lähtee liikkeelle alkumielikuvasta, jota lähdetään pohdintojen, arvioinnin ja palautteen avulla työstämään tarkempaan mielikuvaan. Omassa työskentelyssäni tämä tarkoitti työelämäyhteydeltäni saatua toimeksiantoa sekä siitä syntyneitä mielikuvia. Lähtökohtia suunnittelulleni oli tässä vaiheessa kaksi: suomalais-ugrilaisuus ja nauhat. Näistä lähdin liikkeelle tutustuen olemassa olevaan kirjallisuuteen, joista hain tietoa suomalais-ugrilaisesta värimaailmasta, nauhojen erilaisista käyttötarkoituksista sekä valmistustavoista. Kirjallisuuden ja erityisesti lukuisten kuvakirjojen kautta sain oman mielikuvani siitä, miltä pohjalta oma suunnitteluni lähti liikkeelle.

Anttilan (1996, 143) mukaan tähän ensimmäiseen mielikuvien syntymisen vaiheeseen sisältyy oleellisesti tuumailu, jota voitaisiin kuvailla myös neuvotteluksi tai pohdinnaksi. Tuumailu kuvastaa hyvin suomalaisille tuttua tapaa pysähtyä hetkeksi työn ääreen rauhassa ja perusteellisesti miettimään tekemisiään. Kohdallani tuumailu tarkoittaa eri elementtien koostamista yhteen ja niiden yhteensopivuuksien arviointia. Mielikuvani liikkuvat perinteisissä käsitöissä. Selkeitä värejä, selkeitä kuvioita, joitain vanhaa yhdistettynä uuteen. Alkumielikuvani ei suinkaan ollut selkeä kuva

tuotteesta vaan ajatuksia nauhojen erilaisista käyttötavoista ja mahdollisuuksista.

5.3 Omat resurssini

Omat resurssini työskentelylle olivat lähtökohdiltaan hyvät. Työskentelyni tapahtui pitkälti työharjoittelun puitteissa, vaikkakin käytin paljon myös omaa aikaa kotona niin suunnitteluvaiheessa kuin valmistusvaiheessakin.

Omat arvoni, näkemykseni ja odotukseni työtä kohtaan perustuvat pitkälti laadukkaaseen työn valmistukseen ja esteettisesti kauniiseen lopputulokseen. Haluan, että tuote, joka lähtee käsistäni maailmalle, on minun näköinen ja voin seistä selkä suorana sen rinnalla. Omat arvostukseni erilaisia käsityötuotteita kohtaan lähtevät siitä, että tuotteen nähdessäni näen siinä ammattitaitoisen kädenjäljen. Tämä toteutuu hyvien materiaalivalintojen ja viimeistellyn työnjäljen kautta.

Motivaationi työskentelylle oli kohdallaan. Otin työtehtävän mielenkiinnolla vastaan, ja lähdin tutkivan ja kokeilevan työotteen avulla etsimään omia ratkaisuja suunnittelulleni. Koin, että osaamiseni vastasi työn haasteita ja minulla oli hyvät resurssit lähteä toteuttamaan tätä tehtävää. Luovuuteen sisältyy ajattelun, tuntemisen, aistimisen ja intuition avulla saadun organisoimista (Vähälä 2003, 24). Omassa työskentelyssäni tämä tarkoitti kaikkien annettujen elementtien kautta tulleiden mielikuvien syntymistä, ajatuksia ratkaisumallista ja oman tuotteen hahmottumista ajatuksen tasolla.

5.4 Taitokeskus Juseliuksen antamat resurssit

Minulle annettiin heti työskentelyn ja suunnittelun alkuvaiheessa mahdollisuus käyttää Taitokeskus Juseliuksen materiaalivarastoja. Omien arvojeni ja taloudellinen toimintatapa taustalla halusin suunnittelussani lähteä liikkeelle käyttämällä olemassa olevia materiaaleja niin paljon, kuin se olisi vain mahdollista. Tämä oli myös Taitokeskus Juseliuksen toive. Tästä huolimatta minulle annettiin mahdollisuus hankkia lisämateriaaleja, mikäli jotain muuta tulisin tarvitsemaan.

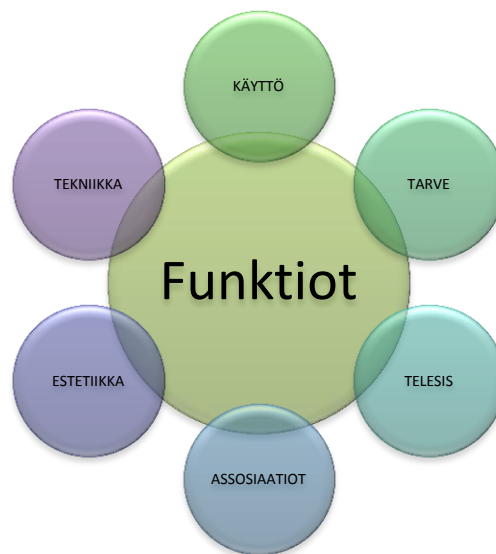
Aikataulu tuli selkeästi ilmi suunnittelutehtävän saadessani. Työn valmistumiselle oli aikaa n. 1,5 kuukautta. Työn tuli olla valmis 16.11.2012 (Helminen, henkilökohtainen tiedonanto, 17.9.2012).

Kuten materiaalit niin myös työskentelytilat ja tarvittavat työskentelyvälineet sain käyttööni Taitokeskus Juseliukselta. Heillä oli kaikki tarvittavat välineet nuppineuloista, langoista, ompelukoneista lähtien.

5.5 Tuotteen funktioanalyysin suunnittelu

Valmistettavien tuotteiden funktioiden selvittely liittyy suunnittelu alkuvaiheeseen. Mitä paremmin työn ja sen prosessoinnin pääfunktiot ovat selvillä, sitä paremmin työskentely sujuu. (Anttila 1996, 146-148.)

Tehtävänannon, tavoitteiden, omien ja annettujen resurssien pohjalta määrittelin seuraavan funktioanalyysin, jossa ilmenee tärkeimmät käyttötarkoitukseen ja asiakkaan tarpeisiin liittyvät elementit oman suunnitteluni pohjaksi. Käytän tässä Anttilan (1996, 148) mallentamaa Papanekin (1990) funktioanalyysiä (kuvio5).

KUVIO 5 Tuotteen funktiokokonaisuus (Anttila 1996, 148, soveltaen Papanek 1990 pohjalta)

Käyttö:

Tuotetta tullaan mahdollisesti käyttämään kolmena tuotteena:

- a) Taito Groupin Taito-viikon tuotteena valtakunnallisesti
- b) Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n kurssituotteena
- c) Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n yksittäisille asiakkaille myyntituotteena, jonka he valmistavat omatoimisesti valmistusohjeen mukaisesti.

Näiden käyttökohteiden mukaisesti tuotteen käyttöä tulee pohtia niin, että se on käytettävissä kahdessa elementissä: Pääasiallisesti kyseessä on tuote, joka tullaan valmistamaan erilaisten asiakasryhmien kanssa ohjatusti. Tuotteen ja ohjeistuksen tulee olla myös sellainen, että tuotepaketin ostava asiakas kykenee valmistamaan tuotteen omatoimisesti valmistusohjeen mukaisesti.

Taitokeskuksen asiakkaat ovat pääasiassa aikuisia naisia, joten tämän vuoksi rajaan käytön ulkopuolelle lapset, jolloin tuotteen valmistajan odo-

tan omaavan perustiedot ja -taidot käsitöiden valmistuksesta. Perustiedoiksi ja -taidoiksi määrittelen tämän työn yhteydessä ompelukoneen käyttöä ja ohjeiden lukutaitoa sekä hienomotorisia taitoja, kuten kankaan leikkaamista ja ompeluneulan käyttöä.

Tarve:

Suunniteltavan tuotteen tarpeiksi määrittelen seuraavia tekijöitä: Tuotteen on oltava helposti käytettävä ja kestävä. Tuotteen tulee olla esteettisesti kaunis ja laadukas. Laadukkaan tuotteen kaksi tärkeää elementtiä ovat osaava työskentely ja laadukas materiaali. Tässä tapauksessa tuotteen valmistaa asiakas itse, joten osaavaa valmistusta ei voida taata. Tämän vuoksi näen laadukkaiden materiaalien muodostuvan tärkeämmäksi elementiksi. Näin on paremmat mahdollisuudet päästä hyvään lopputulokseen.

Tuotteen tarpeeksi muodostuu myös asiakkaan kokemus valmistusprosessista. Valmistusprosessin tulee olla sellainen, että toiminta tuottaa tyydytystä tuotteen valmistajalle. (Anttila 1996, 155.)

Toimeksiantajan kannalta tarpeeksi muodostuu selkeä ohjeistus tuotteen valmistuksesta. Ohjeiden tulee olla niin selkeät, että niitä käyttäen sekä Taitokeskus Juseliuksen ohjaajat kuin yksittäisen tuotepaketin valmistajakin pystyy tuotteen valmistuksen ohjaamaan/valmistamaan helposti ja varmasti.

Telesis:

Kunkin aikakauden ajanhenki ja sitä ilmentävä muotoilun kieli ilmentävät telesiksen käsitteen sisältöä (Anttila 1996, 169). Työssäni määrittelen telesiksen Taitokeskus Juseliuksen olemassa olevien tuotteiden kautta peilaan niiden tyyliä, muodikkautta sekä ajan hermoilla olemista.

Tuotteen tulee olla viimeistelty ja loppuun asti pohdittu kokonaisuus. Sen tulee ilmetä käsityötuotteena eikä viitata teollisesti valmistettuun tuotteeseen tyyliltään.

Tekniikka:

Tuotteen valmistusmenetelmien ja tekniikoiden tulee olla tarkoituksenmukaisia. Tiedossa ei ole ennalta valmistajan osaamisen tasoa, mutta lähtökohtaisesti perusterveen, perustaidot omaavan aikuisen tulee kyetä tuote valmistusohjeiden/ohjauksen avulla valmistamaan. Valmistusprosessi saa tuoda oikeassa laajuudessa haastetta tekijälleen, mutta siitä on kyettävä saamaan onnistumisen kokemus ja lopulta valmis tuote. Teknisessä toteutuksessa haluan korostaa selkeää työskentelyä. Tällä tarkoitan loogista ja tarkoituksenmukaista työskentelyjärjestystä sekä perustyövälineiden käyttöä.

Estetiikka:

Tuotteen tulee olla esteettisesti miellyttävä. Tällä on merkitystä toimeksiantajan kannalta siinä, onko tuote houkutteleva ja haluaako asiakas osallistua työpajaan, jossa sitä tullaan valmistamaan? Tai onko tuote sellainen, että tuotepaketin ostajalle tulee tarve saada tuote itselleen?

Sanonta ”kauneus on katsojan silmässä” kuvaa oivasti sitä, miten meillä kaikilla on oma käsitys siitä, mikä on kaunista. Tämän tuotteen suunnittelussa on osattava ottaa huomioon oikeassa suhteessa vallitseva kauneuskäsitys, toimeksiantajan sekä omat käsitykseni siitä, mikä on esteettisesti kaunista. Lopun kaiken tärkeimmäksi näistä muodostuu suunnittelijana oma käsitykseni kauniista käsityötuotteesta ja sen tuottamista tekijöistä.

Assosiaatiot:

Minkälaisia mielleyhtymiä haluan tuotteen muodostavan muissa ihmisissä? Eri valinnoilla kohdistuen materiaaliin, tuotteen käyttötarkoitukseen, valmistustapaan, väriin, pakkaukseen, tuotteen esillepanoon tms. on suuri merkitys siinä, minkälaisen mielikuvan asiakas tuotteesta saa.

Omat lähtökohtani tuotteen mielikuvista lähtevät siitä, että tuote näyttää selkeältä, yksinkertaiselta, tarpeelliselta, kauniilta ja itse tehdyiltä. Valmistus ei kuitenkaan vaadi suurta ammattitaitoa tai kalliita välineitä onnistuneen lopputuloksen saavuttamiseksi.

5.6 Valmistusprosessi

Valmistusprosessin kuvauksessani käyn yksityiskohtaisesti läpi asiat, jotka vaikuttivat lopputulosten saavuttamiseen.

Työskentely lähtee alkumielikuvasta, jota lähdetään pohdintojen, arviointien ja palautteen avulla työstämään tarkempaan mielikuvaan. Täsmennetyt mielikuvan kautta alkaa valmistusprosessin suunnittelu, jossa tärkeinä elementteinä ovat tuotteen käyttöfunktion määrittäminen, rakenteet, muodot, värit ja valmistustapa. Suunnitteluprosessin kaikissa vaiheissa on oleellista työskentelyn arviointi ja korjaava luonne. Oleellista on, että ideat ja toiminta muuttuu tarkoituksenmukaiseksi ja on helppo määrittellä, miksi on valinnut omat ratkaisunsa prosessin eri vaiheissa. (Anttila 1996, 127-128.)

Anttila (1996, 108) kirjoittaa, ettei lopputulos aina vastaa alussa täsmennettyä mielikuvaa vaan se saattaa työskentelyn edetessä muokkautua toisenlaiseksi, mitä oli suunniteltu. Välttämättä ei kuitenkaan huonommaksi.

5.6.1 Nauha

Toimeksiantajan lähtökohtina olivat suomalais-ugrilaiset nauhat ja nyörit, mahdollisesti uusien materiaalien käyttö ja käyttötarkoitus nauhalle. Lähdin tutustumaan nauhoihin ja niiden erilaisiin käyttötarkoituksiin. Nilsson (2007, 6) kirjoittaa, miten nauhoilla on ollut monia käyttötarkoituksia eri kulttuureissa. Niitä on saatettu käyttää kengännauhoina, hevosen ohjaksina, sukkanauhoina, erilaisina solmuina sekä vöinä. Nykyään nauhat ovat suurelta osin menettäneet käytännöllistä merkitystään, mutta niitä voidaan käyttää monella muulla tapaa. Nauhoista syntyy kauniita koruja erilaisiin käyttötarkoituksiin, koristeita vaatteisiin ja kodintekstiileihin. Vanhassa Suomen kansanomaiset nauhat -kirjassa Kaukonen (1965, 10) kirjoittaa, että Suomessa valmistettiin jo esihistoriallisella ajalla nauhoja mm. kankaiden ja pukujen reunuksiksi, vöiksi, hiuslaitteisiin ja jalkineiden siteisiin.

Taitotuottajatiimin eri jäsenten välillä nauhojen suunnittelu oli jaettu punontatapojen kesken. Esimerkiksi pirta- ja lautanauhojen suunnitteluista vastasi joku toinen Taitokeskus. Taitokeskus Juseliuksen suunnittelun pohjaksi jäivät kuteettomat ja muut nauhat. (Helminen, henkilökohtainen tiedonanto, 17.9.2012.) Tämä rajasi suunnitteluani, ja lähdin tutkimaan ja kokeilemaan kuteettomien nauhojen valmistusta ohjaajaltani saaman alkuidean pohjalta. Ensin koitin nauhojen valmistusta paksummilla langoilla, ja siirryin pian kokeilemaan kankaasta leikattujen nauhojen punontaa. Työni jälki ei miellyttänyt minua, sillä kangas alkoi punonnan myötä rispaantua. Löysin Taitokeskus Juseliuksen kangasvarastosta huovutettua villakangasta, joka ei rispaantunut punoessa, ja totesin tämän toimivan hyvin paksumman nauhan punonnassa. Ohuempaakin nauhaa olisi villakankaasta voinut valmistaa, mutta lopullisessa käyttötarkoituksessa kurseilla ja itsenäisesti valmistettuna hieman paksumman nauhan valmistaminen tulisi olemaan helpompaa.

Nauhat ja nyörit valmistetaan yleisesti eripaksuisista langoista. Nilssonin (2007, 9) mukaan sopivia lankoja paksujen puuvillalankojen lisäksi voivat olla myös pellavaa, silkkiä, viskoosia tai villaa. Paitsi tavallista lankaa voi nauhoihin käyttää myös nahkanauhaa, kulta- ja hopealankaa, hampua tai kumilankaa. Sopiva nauha on vahvuudeltaan 4 – 6 mm. Koska omassa toimeksiannossani oli tavoitteena saada uusia ideoita nauhojen käyttöön ja valmistukseen, innostuin villakankaan käytöstä oman nauhani suunnittelussa. Olen nähnyt punottuja nahkavöitä paksummista nahkanauhoista, ja nyt lähdin kokeilemaan samantapaista valmistusta villakankaasta.

Minulla ei ollut juuri aiempaa kokemusta nauhojen punonnasta. Lähdin kokeilemaan punomista vailla tietoa, mitä punontamenetelmää käytin. Myöhemmässä vaiheessa, kun lähdin työstämään valmistusohjeita tuotteelleni, löysin tiedon, että kyseessä oli kuteettomat ristikkonauhat. Tässä menetelmässä kuviomallit ovat työtavan mukaan yleisimmin vinoruutuja. Käyttämällä loimiin tietystä järjestyksessä luotuja, toisistaan eroavia ja kirkkaita värejä saadaan kuviot hyvin esiin. Ristikkonauhan rakenteen voi punoa palttinan tai toimikkaan tapaan palmikoiden nauhaa. (Kaukonen 1965, 89.) Oman nauhani lopullisen muodon rakensin palttinapunonnalla. Tämä rakenne antoi nauhalle enemmän tukevuutta ja vahvuutta.

Kokeilujen kautta päädyin lopulta villakankaasta leikattujen pitkien nauhojen käyttämiseen punonnassa kankaan laadun ja helpon käytön vuoksi. Kangas ei rispaantunut, ja lopputulos punonnan jälkeen näytti selkeältä ja kauniilta.

5.6.2 Suomalais-ugrilainen värimaailma

Toimeksiannossa yhtenä elementtinä oli suomalais-ugrilaisuus. Suomalais-ugrilaisia kieliä on yhteensä 30. Näiden kielten puhujia on maailmassa 24 miljoonaa. Uralilaisia kieliä puhutaan Pohjois-Euraasiassa. Nykyään termiä suomalais-ugrilainen käytetään usein tarkoittamaan koko uralilaista kielikuntaa. Uralilainen kielikunta jaetaan 8 eri pääryhmään, joista kaksi ovat itämerensuomalaiset ja saamelaiset kielet. (Sukukansojen ystävät ry 2013.) Opinnäytetyössäni käsitän suomalais-ugrilaisuuden sijainniltaan Suomea lähellä oleviin suomalais-ugrilaisiin kansoihin, jotka sijaitsevat lähellä Suomea ja Itämerta kuten Venäjän, Viron ja saamelaiset.

Koska nauhan valmistusmenetelmäksi muodostui kuteettomat nauhat ts. ristikkonauhat, sulkeutui nauhan kuvioinnista erityiset kuviot pois. En lähtenyt tarkemmin selvittämään suomalais-ugrilaista kuviomaailmaa, vaan lähdin hakemaan nauhaani suomalais-ugrilaisuutta värimaailman kautta. Kirjallisuuden (ks. Kaukonen 1965, Lehtinen 1979, Tiuhonen 1997, Varrangin Saamelaismuseum n.d.) avulla käy ilmi, että värimaailma liikkuu kirkkaiden punaisten, valkoisten, sinisten, vihreiden, keltaisten ja mustan värien maastossa.

Kuvia selaamalla havainnoin, että erityisesti kirkas punainen, joka meillä tunnetaan joulunpunaisena, toistuu vaatetuksissa ja asusteissa. Tämän havainnon pohjalta oman tuotteeni värimaailma tuli liikkumaan näiden värien yhdistelmissä.

5.6.3 Kännykkäpussi

Nyt minulla oli käsissäni punottu nauha ja värimaailma, jonka ympärillä tulisin suunnittelua jatkamaan. Punotulle nauhalle oli tarkoitus löytää jokin käyttötarkoitus. Ohjaajani oli suunnittelun alkumetreillä kertonut, että taitotuottajatiimin yhtenä tuote-ehdotuksena oli kännykkäpussin valmistus. Tämän ajatuksen kanssa lähdin pohtimaan erilaisia vaihtoehtoja kännykkäpussin toteutukseen. Leveän nauhan käyttö pussissa oli haasteellinen. Pussia ei voinut valmistaa pelkästä nauhasta sillä punos oli liian löysä. Pussia ei voinut nauhan paksuuden vuoksi valmistaa niin, että suuaukon olisi sulkenut kiristysnauhalla. Ideani lähti poikimaan, ja lähdin suunnittelemaan pussia, jota ei tarvitsekaan sulkea nauhalla. Tähän vaihtoehtoon olisi hyvin sopinut vetoketju, mutta vetoketjun ompeleminen on varsinkin aloittelijalle melko haasteellista. Vetoketju ei myöskään mielestäni sopinut villakankaan tyyliin.

Pohtiessani vaihtoehtoja pussin sulkijaksi muistin aikoja sitten, mahdollisesti lapsuudestani asti, nähneeni silmälasikotelon, jossa sulkumekanismi toimi suujousi. Haasteellista oli löytää kokeilua varten netistä suujousia, koska en tiennyt etsiessäni nimeä tälle esineelle. Löysin yhden verkkokaupan, josta tilasin kokeilumielessä suujousia testatakseni niitä pussin suulle. Tässä vaiheessa olin vielä tietämätön tuotteeni lopullisesta käyttötarkoituksesta. Suujousia oli kahta eri kokoa, joten nyt määriteltiin myös osaltaan pussini kokoa. Tilasin suurempia 9,2 cm jousia 10 kpl.

Suujousen koon perusteella lähdin valmistamaan pussia, jonka leveys oli suujouselle sopiva ja tarkoituksenmukainen. Ajatus kännykkäpussin valmistamisesta oli kytynyt mielessä hetken aikaa. Pussin valmistuttua ja todettuani, että kännykkäni, joka on hieman leveämpää mallia, mahtuu pussinsuusta sisään, päätin lähteä suunnittelemaan kännykkäpussia ja sen valmistusta tarkemmin.

Nyt minulla oli kolme suunnitteluni kannalta tärkeää elementtiä kasassa (ks. kuvio 6).

KUVIO 6 Suunnittelun eteneminen vaiheittain

Kännykkäpussin suunnittelussa etenin mielessäni selkeä ja esteettisesti kaunis sekä tyylikäs lopputulos. Mietin tarkoin nauhan kiinnittämisen erilaisia vaihtoehtoja pussiin. Mietin kaikessa toiminnassani selkeää työjärjestystä. Selvää oli, että työskentelyyn sisältyi sekä käsin ompelua että ompelukoneen käyttöä.

Mitä pidemmälle suunnittelu- ja valmistusprosessini eteni, sitä enemmän aloin pitää ideastani kännykkäpussin suhteen. Kännykkäpussi vastasi tarkoitusta. Siinä valmistetaan ensin selkeästi uudenlainen nauha, uudenlaisesta materiaalista uuteen käyttötarkoitukseen. Kännykkäpussi erityisesti pehmeästä villakankaasta on mitä parhain materiaali uusien puhelimien säilytykseen, joissa on isot ja naarmuille herkät näytöt. Kankaiden värejä vaihtamalla saadaan kännykkäpusseihin erilaista ilmettä. Suujousen käyttö kännykkäpussin sulkijana on mielestäni hieno idea, sillä vastaavanlaisia tuotteita en ole itse ainakaan nähnyt moniin vuosiin.

KUVA 1 Valmiit kännykkäpussit

5.6.4 Ohjeistus

Saatuani kännykkäpussin valmiiksi ja todettuani sen viimeistellyksi sekä viimeiseen pisteeseen asti loppuun harkituksi oli aika siirtyä ohjeiden valmistamiseen. Jo työskentelyn alkuvaiheesta asti olin kirjoittanut mui-
tiin ohjeita varten tarkkoja mittoja, työskentelyä helpottavia vinkkejä, hahmotelmia työskentelyjärjestyksestä jne. Olin ottanut valokuvia eri työ-
vaiheista käyttääkseni niitä mahdollisesti ohjeistuksessa. Tämä kaikki ar-
kistointi helpotti suuresti ohjeiden lopullisessa valmistuksessa.

Ohjeiden valmistamista varten sain opinnäytetyöni ohjaajalta ohjeita sekä esimerkkejä eri tuotteiden ohjeista. Näitä tutkiessani ymmärsin, että Taito Groupilla on ohjeiden valmistamiselle oma selkeä ohjerunko, jonka pohjalta ohjeen valmistaminen helpottui. Oleellista ohjeen valmistamisessa on seuraavat seikat:

- Ohjeen tulee olla selkeä ja mahdollisimman tiivis.
- Ohjeen tulee sisältää selkeät ohjekuvat, jos työskentely sitä vaatii.
- Ohjeesta tulee löytyä hyvä kuva tuotteesta.
- Ohjeesta tulee löytyä tarvittavat välineet, materiaalit ja määrät.
- Mikäli tiedossa, niin ohjeessa tulee mainita materiaalien hankintapaikka ja hinnat.
- Tuotteen arvioitu valmistusaika sekä kohderyhmä.
- Lopuksi suunnittelijan nimi.
- Ohjeen tulisi olla yhden sivun mittainen. Maksimissaan 2 sivua.

Kun olin valmistanut ohjeen mielestäni selkeään muotoon ja tarkistanut sen useaan kertaan, testasin ohjetta Taitokeskuksen ohjaajilla. Ensimmäinen testaus tapahtui niin, että olin työskentelyn aikana mukana ja seurasin, mitkä työskentelyvaiheet olivat haastavia tai aiheuttivat kysymyksiä. Korjauksia ilmeni mm. erilaisissa sanojen käytöissä ja ohjeiden kuvien käytössä. Korjausten jälkeen tein toisen testin, jossa en ollut enää mukana. Tällöin sain myös arvion työskentelyyn kuluva ajasta. Kumpikin testi-

kerta oli tärkeä itselleni, jotta sain kokemuksen siitä, miten selkeä ohje tuli valmistaa ja miten saan ohjeet tiiviisti kirjoitettua paperille, jättämättä kuitenkaan mitään oleellista pois.

5.6.5 Heijastavat tuotteet

Suunnittelun toimeksiannossa oli yhtenä tavoitteena käyttää jotain uutta materiaalia. Villakangas sopi hyvin uutena materiaalina nauhan valmistukseen, mutta yhdessä ohjaajani kanssa päätimme, että lähden kokeilemaan nauhan valmistusta käyttäen myös heijastinnauhaa villakankaan rinnalle. Kokeilujen jälkeen heijastinnauhan käyttö vaikutti toimivalta ajatukselta, ja näin lähti liikkeelle heijastavien nauhojen suunnittelu. Ensin syntyi heijastava nauha mukailten kännykkäpussissa jo käytettyä nauhaa. Tämän jälkeen aloin pohtia ja suunnitella käyttötarkoitusta nauhalle.

Heijastavan nauhan loogisin käyttötarkoitus on käyttää sitä heijastimen kaltaisen tuotteena. Pohdin vaihtoehtoja nauhan kiinnittämiselle, mutta se oli haasteellista, jotta tuote olisi ollut helppokäyttöinen. On vaikea sanoa, mistä ajatus heijastavan nauhan valmistamisesta pyöreeän muotoon lopulta syntyi. Kuten kännykkäpussin valmistus vaati useita kokeiluja ja testauksia, niin samoin toimin heijastavien nauhojen suhteen. Valmistuksen ja valmistamani ohjeistuksen testasin jälleen Taitokeskuksen ohjaajilla, ja sain hyviä ideoita sekä korjauksia ohjeisiin. Testauksen aikana sain ohjaajalta hyvän idean nauhan vahvistamiseen.

Heijastavasta nauhasta syntyi lopulta kaksi tuotetta. Ensimmäinen oli heijastava saapasnauha, jonka voi laittaa kumisaappaan ympärille tai huopikankaan ympärille, johon se sopii mainiosti tyyllisesti. Toinen tuote oli joustava hihanauha, jonka voi pujottaa takin hihan päälle heijastimeksi.

Heijastavat nauhat sopivat hyvin yhteen ensiksi suunnittelemani kännykkäpussin kanssa. Näissä kaikissa tuotteissa käytetään samalla periaatteella valmistettua nauhaa, joka antaa tuotteille yhtenäisen ilmeen.

Heijastavista tuotteista innostuttiin Taitokeskus Juseliuksessa niin paljon, että tuotteita laitettiin tuotepakettien muodossa myyntiin jo Turun lammassa ja vuohituotteiden markkinoilla 20.11.2012. Tuotteiden nopea siirtyminen myyntiin antoi haastetta tuotepaketin kokoamiselle. Kyseessä oli valmiiksi leikatut kankaat ja nauhat, joita heijastavan tuotteen valmistaminen vaati. Näille piti suunnitella selkeä, tyylikäs ja houkutteleva pakkaustapa ja ulkoasu. Erilaisien kokeilujen pohjalta löysin nauhoille selkeän pakkaustyylin, josta käy ilmi, minkälaista tuotetta ollaan myymässä.

KUVA 2 Heijastavat saapasnauhat

5.6.6 Arviointi ja palaute

Anttilan (1996, 210) mukaan arvioinnilla (testauksella) on samanaikaisesti sekä palauteluonne että eteenpäin syöttävä luonne. Arviointia tapahtuu koko prosessin ajan heti alusta alkaen liittyen jokaiseen työskentelyn vaiheeseen. Arviointi on palautteen saamista asetettujen tavoitteiden ja päämäärien saavuttamisesta, mielikuvan toteutumisesta, erilaisten funktioiden saavuttamisesta ja asetetun vaatimustason toteutumisesta.

Luvussa 5.5 kävin tuotteensuunnitteluni funktioanalyysiä läpi. Tämä antaa hyvän pohjan tuotteen arvioinnille. Funktioanalyysin kautta löydän muutamia selkeitä tavoitteita, joihin pyrin suunnittelussani ja toteutuksessani: Tuotteen tuli olla käytettävissä sekä kurssi- tai työpajatuotteena, valmistamisen sekä ohjeistuksen tuli olla johdonmukainen ja selkeä, tuotteen tuli soveltua aikuisille käsityön harrastajille ja tuotteen tuli olla laadukas ja houkutteleva. Kännykkäpussin ja heijastavien nauhojen lopputulos vastaa edellä mainittuja työlle annettuja vaatimuksia. Tuotteet toimivat eri käyttötarkoituksissa ja eri asiakasryhmille, ohjeistus on selkeä ja tarkoituksenmukainen, tuotteet on valmistettu laadukkaasti ja laadukkaista materiaaleista.

Omassa suunnittelu- ja varmistusprosessissani arviointia tapahtui koko ajan. Erilaisia nauhan valmistustekniikoita, materiaaleja, värimaailmaa ja pussin rakennetta testasin ja arvioin tarkasti. Halusin lopputuloksen vastaavan sekä omia että annettuja tavoitteita. Arviointia tapahtuu vääjäämättä ilman selkeää tietoista toimintaa, ja tämä vaikuttaa siihen, että lähdin hakemaan uusia vaihtoehtoja työskentelylle.

Ulkoisen suullisen palautteen ja arvioinnin sain Taitokeskus Juseliuksen ohjaajilta sekä omalta ohjaajaltani. Palautetta pyysin ja sain koko suunnitteluprosessin ajan. Parhaimman ja tuottavimman palautteen sain jo ennalta mainituissa testitilanteissa, joissa valmistamieni ohjeiden mukaan ohjaajat

valmistivat suunnittelemani tuotteita. Tällöin palaute oli konkreettista ja rakentavaa. Palautetta työstäni en saanut lopullisilta asiakkailta, tässä tapauksessa työpajoihin osallistuneilta kurssilaisilta tai tuotepakettien ostajilta.

Palautekanavana omassa projektissani oli edellisten lisäksi myös Taitopalvelupäällikön tiimin antama palaute siitä, että kännykkäpussini sekä heijastava saapasnauha valittiin Taito-viikolle valmistettaviksi tuotteiksi. Tuotteiden valmistusohjeet liitettiin Taito Groupin sisäiseen tietokantaan, josta ne ovat kaikkien työntekijöiden käytettävissä. Taito-viikolla jokainen käsi- ja taiteteollisuusyhdistys sai itse määritellä mitä tuotteita he tarjoavat asiakkailleen. Taito-viikon ohjelmaan ja tuotteisiin tutustuessani huomasin, että nauhat ja niiden käyttötavat olivat selkeämmin nauhatuotteita. Nauhaa ei niinkään yhdistelty tuotteeseen kuten minä tein, vaan niitä käytettiin avainnauhoina ja muina koristenuhoina erilaisin käyttötarkoituksin.

6 POHDINTA JA ARVIOINTI

Omaan kokonaiseen suunnitteluprojektiini olen erittäin tyytyväinen. Sain kulkea kokonaisen tuotteensuunnitteluprosessin läpi. Opin paljon suunnittelun merkityksestä ja siitä, miten alussa on tärkeää selvittää tavoitteet, mielikuvat, odotukset ja resurssit. Mikäli ei olisi selkeää tavoitetta toiminnalle, niin olisi mahdollista lähteä vain liikkeelle ja katsoa lopputulosta myöhemmin luovan toiminnan päätteeksi. Tämä toimii harrastustyyppisessä käsityöiden valmistamisessa, mutta määrätietoisessa tuotteen suunnittelussa näin ei ole suotavaa toimia.

Tutkiva oppiminen kulki läpi koko opinnäytetyöprosessini. Tämä näkyi siinä, että selkeiden toimintaohjeiden puuttuessa minun piti itsenäisesti selvittää tarvittavat tiedot ja ratkaisumallit. Luvussa 5.5 Tuotteen funktioanalyysin suunnittelu, käsittelemieni tarpeiden pohjalta muodostin oman kokonaisvaltaisen käsityksen mm. tuotteideni tavoitteista, käyttötarkoituksesta, resursseista ja valmistustekniikasta. Tutkivaa oppimista ilmeni selkeästi valmistustekniikoiden työstämisessä. Tekniikoiden loppuun asti hiotut vaiheet edesauttoivat onnistuneen lopputuloksen saavuttamisen.

Anttila (1996, 214) esittää hyvän kysymyksen: Milloin ja missä vaiheessa käsityöläinen voi todeta työnsä olevan valmis ja millä perusteella tämä ratkaisu tehdään? Omassa työskentelyssäni tähän löysin vastauksen lopussa, kun henkilökohtaisesti koin, että työ on niin hyvä, kuin sen itse halusin olevankin. En enää siinä vaiheessa löytänyt mitään korjattavaa tai muutettavaa. Olin mielestäni saavuttanut omat ja Taitokeskus Juseliuksen antamat tavoitteet. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että tuote välttämättä olisi vielä lopullinen. Tuotetta voi ja saakin vielä muuttaa myöhemminkin. Tuotteen lanseeraus ei ole tuotteen kehittämisen loppu, vaan se on uuden vaiheen alku. Tuotteen menestymistä markkinoilla tulee seurata ja kehittää edelleen uusia tarpeita vastaaviksi. (Kettunen 2001, 54.)

Kettunen (2001, 54) käsittelee kirjassaan kysymystä: Mikä on onnistunut tuote? Hänen mukaansa tuotteen tai palvelun onnistumista voidaan mitata kahdella mittarilla: asiakastyytyväisyydellä ja liiketoiminnan tuloksella. Asiakas ei Kettusen mukaan osta tuotetta, vaan sitä, mitä tuote tekee hänen hyväkseen. Tuotteen laatu on aina suhteessa asiakkaan tarpeisiin; paras ja kallein ei aina ole välttämätön. Kännykkäpussiani ja heijastavia tuotteitani on käytetty alkuperäisen tavoitteen mukaisesti Taito-viikon ohjelmassa. Tuotteet otettiin kevään 2013 aikana Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry:n eri toimipisteiden kursseille mukaan (katso liite 1). Tämän perusteella voi todeta, että tuotteeni on onnistunut, sillä työni toimeksiantaja on ottanut tuotteet osaksi toimintaansa sekä suullisessa palautteessa osoittanut tuotteet toimiksi ja tarkoituksenmukaisiksi.

Opinnäytetyöni yksi lähtökohdista oli tuotteen käyttäjälähtöinen suunnittelu. Läpi opinnäytetyöni suunnitteluprosessini perustui käyttäjälähtöiseen toimintaan. Tämä ilmenee siinä, että toimeksiantajani oli mukana työn kaikissa vaiheissa. Alussa suunnittelun tukena, suunnitelmien arviointivaiheessa kuin myös valmistus- ja lopun arviointivaiheessa. Koko matkan ajan toimintani perustui annetun tehtävän tavoitteiden ja päämäärien tavoittamiseen.

Opinnäytetyöni alkumetreiltä asti pohdin ja selvitin kysymystä mikä tekee käsityöstä houkuttelevan. Kysymys on haasteellinen erityisesti siksi, että käsityö jakaa mielipiteitä vahvasti. Uskon tämän johtuvan käsityön arvostuksesta. Käsityön harrastajat näkevät suunnittelu- ja valmistusprosessin käsityön taustalla ja osaavat näin peilata lopullista tuotetta tätä prosessia vasten. He ymmärtävät valmistuksen vaatiman taidon, kokemuksen, ajan ja tunteen merkityksen, joiden pohjalta käsityön houkuttelevuus kasvaa. Heille käsityön symbolisella arvolla on suuri merkitys siinä kokevatko he käsityötuotteen houkuttelevana vai ei. Asiakkaalle, jolle käsityö ja sen valmistaminen ei ole merkityksellinen osa elämää on haastavampaa valmistaa houkutteleva käsityö. Tällöin on suunnittelussa keskityttävä enemmän käsityön merkitykseen suhteessa aikaan ja vallitsevaan tyyliin. Huomioitavia asioita ovat käsityötuotteen pakkausmateriaalit ja esillepano myyntitilanteessa.

Suunnittelemissani ja valmistamissani tuotteissa näkyy minun kädenjälkeni ja oma käsitykseni siitä millainen on laadukas ja houkutteleva käsityötuote. Antaako tuotteet positiivisen, esteettisesti miellyttävän, haluttavan (ostaa tai valmistaa) tai kiinnostusta herättävän mielikuvan? Tämä jää nähtäväksi sillä vasta tuotteen ostava asiakas antaa vastauksen tähän kysymykseen.

Jätettyäni tuotteet Taito Groupin käyttöön olen pohtinut kännykkäpussin jatkokehittelyä. Nykyisellään nauhojen koristeltuna kännykkäpussia on melko haasteellista lähteä toteuttamaan pienempien lasten kanssa. Mikäli valmistusta muutettaisiin niin, että pussista jätettäisiin nauha kokonaan pois ja tilalle kirjailtaisiin tai aplikoitaisiin jokin kuvio, niin pussin valmistuksen voisi toteuttaa myös lasten kanssa. Tällöin pussista tulisi aina ainutlaatuinen ja tekijänsä näköinen tuote. Tätä olisi mielenkiintoista lähteä kokeilemaan.

LÄHTEET

- Aalto, T. 2012. Trendikkäämpää kuin koskaan? *Taito* 5, 21-24.
- Blogit. n.d. <http://www.blogilista.fi/avainsana/käsityö> viitattu 10.4.2013.
- Hyysalo, S. 2006. Käyttäjätieto ja käyttäjätutkimuksen menetelmät. Helsinki: Edita Prima Oy.
- Hyysalo, S. 2009. Käyttäjä tuotekehityksessä. Tieto, tutkimus, menetelmät. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy.
- Järvilehto, L. 2010. Mitä on laatu? Viitattu 20.4.2013. <http://ajattelunammattilainen.fi/2010/03/17/mita-on-laatu/>
- Kaukonen, T.-I. 1965. Suomen kansanomaiset nauhat. Forssa: Forssan kirjapaino Oy.
- Kettunen, I. 2001. Muodon palapeli. Porvoo: WS Bookwell Oy.
- Koskennurmi-Sivonen, R. & Anttila, M. 2006. Käsityö, laatu ja kestävä kehitys. Viitattu 20.4.2013. <http://www.helsinki.fi/~rkosken/laatu.pdf>
- Koskijoki, M. 1997. Tavarat käsittelyssä. Teoksessa Svinhufvud, L. (toim.) Käsityö viestinä. Lievestuore: ER-paino Ky. 35-40.
- Luutonen, M. 2004. Elämän mielekkyyttä – käsityö minän vahvistajana. Teoksessa Niemelä, S. & Luutonen, M. (toim.) Taitava ihminen – toimiva kansalainen. Vantaa: Dark Oy, 11-20.
- Nilsson, E. 2007. Nauhat ja helmet – palmikoi kiedo solmi. Suom. Lea Kähkönen. Italia: Litopat S.P.A Industria Grafica.
- Peltola, S.-L. 2013. Käsityö huippusuosituttua. Ylen Uutiset. Viitattu 10.4.2013. (http://yle.fi/uutiset/kasityo_huippusuosituttua/6464253)
- Pöllänen, S. & Kröger, T. 2000. Käsityön erilaiset merkitykset opetuksen perustana. Teoksessa Enkenberg, J., Väisänen, P. & Savolainen, E. (toim.) Opettajatiedon kipinöitä, kirjoituksia pedagogiikasta. Joensuu, Joensuun yliopistopaino, 233-253.
- Seitamaa-Hakkarainen, P. & Hakkarainen, K. n.d. Tutkiva oppiminen. Viitattu 23.4.2013. http://www.mlab.uiah.fi/polut/Yhteisollinen/teoria_tutkiva_oppiminen.html
- Taito elämys –toimintaesite. n.d. Taito Group.
- Sukukansa. n.d. <http://sukukansat.mafun.org/yleinen.html> viitattu 20.4.2013.
- Vuosikertomus. 2011. Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry.

KEVÄÄN 2013 OHJELMA

[taito | varsinais-suomi]

Varsinais-Suomen käsi- ja taideteollisuus ry
www.taitovarsinais-suomi.fi

Olemme myös facebookissa, tykkää meistä!

Esitteessä on käsityökeskusten kevään 2013 kurssit ja käsityökahvilat. Kuvia kurssihetistä löytyy osoitteesta www.taitovarsinais-suomi.fi.

Käikissä käsityökeskuksissa on kankaankudontaa valmiiksi rakennettuihin loimiin. Ohjaamme ja opetamme kutomista. Varaa kudonta-aika käsityökeskuksesta, samalla saat hintatiedot.

OK:n tuella

Kurssit järjestetään yhteistyössä OK-opintokeskuksen kanssa. Sitovat ilmoittautumiset kurseille tai käsityökahvilaan viimeistään viikkoa ennen, mikäli ei toisin mainita. Kurssi toteutuu mikäli, siihen on riittävästi osallistujia.

Pitämme oikeuden muutoksiin. Ajanmukaisin tieto kursseista löytyy nettisivulta kunkin käsityökeskuksen kohdalta. Oppitunti on 45 minuuttia

KÄSITYÖ ELÄMÄSSÄ

Hantverk i livet | Crafts in Our Lives

8. – 14.4. vietetään valtakunnallista Taidon ja käsityön viikkoa kaikissa käsityökeskuksissa nauhojen ja punonnan merkeissä.

tekemisen | iloa
MAI - JA TAMMEKALLISUUSJÄRJESTÖ
FAIJO GROUP

TEKEMISEN ILOA! – kurssit ovat Käsi- ja taide-teollisuusjärjestölle yksinoikeudella suunniteltuja kursseja.

Knit 'n' Tag Turku Neulegraffiti – kurssilla opitaan uusia neule- ja virkkaustekniikoita ja tehdään neulegraffitiä Aurajoen rannalla 18.5. klo 10-17 pidettävään Knit 'n' Tag Turku - tapahtumaan. Neulegraffitukurssit ovat maksuttomia.

Laitilan käsityökeskus

Sairaalan tie 6, 23800 Laitila
 puh. 040 849 9643, [laitila\(at\)taivarsinais-suomi.fi](mailto:laitila(at)taivarsinais-suomi.fi)

Käsityökahvilat kerran kuussa keskiviikkoisin klo 10-12. Hinta 6 € / kerta + materiaalit

10.4. Heijastava nauha
 8.5. Narsissi paperinarusta

Taidon ja käsityön viikko

4.-24.4. Retro-näyttely
 10.4. punotaan heijastavaa nauhaa klo 10-12 käsityökahvilassa

Tekemisen iloa! Huopakori 17.4. klo 17 – 19.15

Kurssilla valmistetaan perinteisellä punontatekniikalla huovasta kori. Kurssi 3 oppituntia, hinta 15 € + materiaalimaksu.

Matonkuteiden leikkuu 24.4. klo 17 – 19.15

Kurssilla opitaan miksit matonkuteiden leikkaamiseen. Kurssi 3 oppituntia. Hinta 25,- sisältää opetusmateriaalia, ota mukaan myös omaa leikattavaa materiaalia.

Taito-käsityökoulun kevätnäyttely Laitilan kirjastossa 3.-31.5. Näyttely on avoinna kirjaston aukioloaikoina.

Betonista puutarhaan 15.5. klo 17 – 19.15 valetaan lehtimäjä. Kurssi 3 oppituntia, hinta 25 € sisältäen materiaalit lehtimaljaan. Lisätiedot ilmoittautussa

Lasten ja nuorten Kesä käsillä -kurssi 3.-5.6. klo 10 – 14

Kesäkäsityökouluissa kudotaan kangaspullia ja tehdään muilla tekniikoilla pieniä töitä. Hinta 50 € + materiaalit.

Munamarkkinanäyttely käsityökeskuksessa 15.-16.6.

<p>Paimion käsityökeskus Kirjakuja 4, 21530 Paimio puh. 040 849 9644, paimio(at)taitovarsinaisuus.fi</p> <p>Käsityökahvilat kerran kuussa keskiviikkoisin klo 14 – 16.30 Hinta 6 € / kerta + materiaalit 27.3. Virkataan pääsiäismunia 24.4. Tehdään metallikukkakransseja</p> <p>Keväinen nelikkokranssi 20.3. klo 17.30 – 20.45 Kursilla valmistetaan näyttävä sisustuskoriste paperinarusta. Kurssin kesto 4 oppituntia, hinta 45 €.</p> <p>Kiikkalainen matto 3.4. klo 17.30 -19.45 Kursilla opitaan maton suunnittelu ja kuteiden jakaminen. Omat kuteet mukaan. Kurssi sisältää 3 oppitunnin teoria-opetuksen sekä kaksi erikseen sovittavaa kudos-tapaväyä. Hinta 35 €, loimi veloitetaan erikseen. Lisätiedot ilmoittautumisen yhteydessä.</p> <p>Taidon ja käsityön viikko 10.4. Paimion käsityökeskuksessa klo 10 – 17 punotaan avaimenperiä tai avainnauhoja</p> <p>Pöytäkoristeet juhlaan ja arkeen 17.4. klo 17.30 – 20 ja 23.4. klo 17.30 – 19 Kursilla valmistetaan erilaisia koristeita paperinarusta, metalliverkosta ja pellavamassasta. Kurssi 3 + 2 oppituntia, 2 kokoontumista, hinta 20 € + tarvikepaketti.</p> <p>Betonista puutarhaan 22.5. klo 17.30 - 19.45 Kursilla opitaan betonin valannon perusteet ja valraan lehtimäjä. Kurssi 3 oppituntia, hinta 25 € sisältäen materiaalit lehtimaljaan. Lisätiedot ilmoittautuessa.</p> <p>Kutut ja kankkai –näyttely 5.3.-28.3. Näyttelyyn on koottu sisustuskestäviä vuosisadan vartela, vanhemmat lähinnä Tuomolan säätion kokoe-</p>	<p>masta sekä uudemmat Paimion käsityökeskuksen 35 vuoden aikana tehdyistä töistä. Järjestäjänä Paimion käsityökeskus yhteistyössä Lyyli Tuomolan käsityömusosiatiön kanssa Näyttely on esillä Paimion kaupungintalon näyttelyparvella, Vistantie 18, Paimio. Avoinna viraston aukioloaikoina.</p> <p>Perniön käsityökeskus Lupajantie 2, 25500 Perniö puh. 040 849 9645, pernio(at)taitovarsinaisuus.fi</p> <p>Käsityökahvila 5.4. Paperipitsiä klo 10 – 12.30, hinta 6 € + materiaalit</p> <p>Suunnittele ihana sävytetty matto kiikkalaiseen tyyliin 22.3. klo 10 – 12.15. Kursilla opitaan maton suunnittelu ja kuteiden jakaminen. Omat kuteet mukaan. Kurssi sisältää 3 oppitunnin teoria-opetuksen sekä kaksi erikseen sovittavaa kudos-tapaväyä. Hinta 35 €, loimi veloitetaan erikseen. Lisätiedot ilmoittautumisen yhteydessä</p> <p>Taidon ja käsityön viikko 8.4. Perniön käsityökeskuksessa punotaan heijastinnauhaa aloitukset klo 12 ja 15.</p> <p>Saunahattu tasona huovuttaen 18.4. klo 17 – 20.15. Kursilla opitaan huovutuksen perusteet, kurssi 4 oppituntia, hinta 20 € + materiaalit.</p> <p>Kesämatto virkaten räystä tai trikoosta 25.4. klo 16.30 – 18.45 Kursilla opitaan virkkaamisen niksit, kurssi 3 oppituntia, hinta 10 € + materiaalit.</p> <p>Lasten ja nuorten Kesä käsillä –kurssit: Kesäkässä koululaisille klo 10 -14, hinta 55 € + materiaalit 4.-7.6. vasta-alkajat 10.- 13.6. jo aiemmin osallistuneet</p>	<p>Pöyryän käsityökeskus Turuntie 610, 21870 Riihikoski puh. 040 849 9646, poyry(at)aitovarsinaisuus.fi</p> <p>Taidon ja käsityön viikko 8.-11.4. Viikon aikana käsityökeskuksessa tutustutaan pirta- ja lautanauhan tekemiseen ja voi punoa myös heijastavaa nauhaa.</p> <p>Käsityökeskus täyttää 25 vuotta ja Taito-viikolla juhli-taan syntäreitä. Tiistaina kahvitarjoilu.</p> <p>Esillä käsityökeskuksen oma Retro-näyttely sekä lasten käsityökoulun kevätnäyttely. Näyttelyt ovat esillä 8.-18.4.</p> <p>Knit 'n' Tag Neulegraaffiti - kurssi 21.3. klo 13 -15.15</p> <p>Metallilankakranssit ja –kukkaatut 24.4. klo 18 – 20.15. Kursilla opitaan metallilangan työstämisen perusteet ja valmistetaan erilaisia töitä esim. puutarhaan. Kurssi 3 oppituntia, hinta 15 € + materiaalit.</p> <p>Betonipatsaskurssi 22.4. klo 17 -19.15, kurssi 9 oppituntia. Kaksi seuraavaa kertaa sovitaa ensimmäisellä kerralla. Kurssilla muotoillaan verkosta patsas/vaistos, minkä päälle valtaaan betonia. Hinta 25 € + materiaali-maksu. Lisätiedot ilmoittautuessa.</p>
---	---	---

Raision käsityökeskus

Friisilän vasaat, Hulvelankatu 35, 21200 Raisio
puh. 040 849 9647, raisio(at)taitovarsinaisuomi.fi

Neulottu tossu käsityökahvilassa 19.3. klo 13 - 15.15

Kurssilla opitaan neulomaan lämmin tossu. Kurssi 3 oppituntia, hinta 6 € + tarvikepaketti.

Koivunrisuista koristeeksi 27.3. klo 17- 19.15

Kurssilla valmistetaan erilaisia koristeita. Kurssi 3 oppituntia, hinta 15 €, omat risut mukaan!

Taidon ja käsityön viikko

8.- 12.4. Näyttely nauhoista ja nauhojen käyttötapoista
9.4. klo 12 – 16.30 tutustutaan pirta- ja lautanauhojen tekemiseen.

Pienet seinätekstiilit 10.4. klo 17 - 19.15 ja 17.4.

klo 17 -19.15

Kurssilla valmistetaan ryijy- ja sekatekniikalla erilaisia seinätekstiilejä. Kesto 6 oppituntia, hinta 25 + tarvikepaketti.

Knit 'n' Tag Turku Neulegraaffiti - kurssi 15.4. klo 17 – 19.15**Betonista puutarhaan -kurssi 22.5. klo 17 - 19.15**

Kurssilla opitaan betonin valannon perusteet ja valetaan lehtimalja. Kurssi 3 oppituntia, hinta 25 € sisältäen materiaalit lehtimaljaan. Lisätiedot ilmoittautuessa.

Toukokuussa perinteinen kasvienvaihtopäivä Friisilän verstaalla.

Lasten ja nuorten Kesä käsillä –kurssit:

I kurssi 3.-6.6. klo 10 – 14

I kurssi 10.-13.6. klo 10 -14

Keskäsitöskoulussa kudotaan kangaspulla ja tehdään muilla tekniikoilla pieniä töitä. Hinta 55 € + materiaalit

Salon käsityökeskus

Rummunlyöjänkatu 2, 24100 Salo
puh. 040 849 9648

Taidon ja käsityön viikko

8.-19.4. Salon käsityökeskuksen 20-v. juhlanäyttely
Näyttelyssä on esillä käsityökeskuksessa vuosien varrella kudottuja töitä, luonnoksia ja valokuvia. Käsityön juh-lavuoden kunniaksi näyttelyssä on myös vanhempia käsityöraidon helmiä.

9.4. klo 9 -17 tutustutaan pirta- ja lautanauhan tekemiseen

Lasten ja nuorten Kesä käsillä –kurssi

I kurssi 3.-6.6. klo 10 – 14

Keskäsitöskoulussa kudotaan kangaspulla ja tehdään muilla tekniikoilla pieniä töitä. Hinta 55 € + materiaalit

Taitokeskus Juselius

Uudenmaankatu 1, 20500 Turku
puh. 040 849 9642, juselius(at)taitovarsinaisuomi.fi

Käsityökahvilassa dipataan paperipitsiä

19.3. klo 17.30 – 19.45

Kurssilla valmistetaan upot ikkunapitsit, 3 oppituntia, hinta 6 € + tarvikepaketti.

Knit 'n' Tag Turku Neulegraaffiti – kurssi

21.3. klo 17.30 -19.45

Knit 'n' Tag Turku Neulegraaffiti – kurssi

4.4. klo 17.30 -19.45

Matonkuteiden leikkuun niksit ja maton suunnitelu

4.4. klo 17.30 – 19.45

Kurssilla opitaan miten hyvät räsymatot syntyvät ja opitaan niksit kuteiden leikkaamiseen. Hinta 25 € sisältää opetusmateriaalia, ota mukaan myös omaa leikattavaa materiaalia.

Taidon ja käsityön viikko

9.4. klo 13 – 19 Juseliuksen nauhapaja. Kokciltavana pirta- ja lautanauhat, puno erilaisia nauhoja, puno, yhdistä ja ompele kännykkäpussi. Vain materiaalimaksu!

Retro-näyttely 8.4.-3.5. Esillä käsitöitä menneiltä vuosilta.

Suunnittele ihana sävytetty matto kiikkalaiseen

työiin 17.4. klo 17 .30–19.45

Kurssilla opitaan maton suunnittelu ja kuteiden jakaminen. Omat kuteet mukaan. Kurssi sisältää 3 oppitunnin teoria-opetuksen sekä kaksi erikseen sovitettavaa kudontapäivää. Hinta 35 €, loimi veloitetaan erikseen. Lisätiedot ilmoittautumisen yhteydessä.

<p>Seinäkoru tuftaten 9.4. ja 16.4. klo 17.30 -20.45 Kursilla suunnitellaan ja valmistetaan seinätekstiili tuftaus-tekniikalla. Kurssi 8 oppituntia, 2 kokoontumista, hinta 25 € + materiaalit. Huom. kurssille otetaan 6 oppilasta.</p>	<p>Kierrätyskurssi, aiheena korut 24.4. klo 17.30 – 20.45 Kurssilla valmistetaan koruja napaista ja paperista. Muokataan omia materiaaleja. Lisätiedot ilmoitautuessa. Kurssi 4 oppituntia, hinta 20 € + materiaalit.</p>	<p>Lasten ja nuorten Kesä käsillä –kurssit: I kurssi 3. – 6.6. klo 10 – 14 II kurssi 10. – 13.6. klo 10 – 14 III kurssi 17. – 20.6. klo 10 – 14 IV kurssi 5. – 8.8. klo 10 – 14 Kesäkäsitötkouluissa kudotaan kangaspullia ja tehdään muilla tekniikoilla pieniä töitä. Hinta 55 € + materiaalit</p>
<p>Virkkausta aloittelijalle 15.4. klo 17.30 – 19.45 Kursilla opetellaan virkkauksen alkeet ja toteutetaan omavalintaisesti pieniä virkkaustöitä. Kurssi 12 oppituntia, 4 kokoontumista. Muut kokoontumiset 22.4., 6.5. ja 13.5. Hinta 15 € + materiaalit</p>	<p>Knit 'n' Tag Turku Neulegraaffii – kurssi 25.4. klo 17.30 -19.45</p>	
<p>Tilkkuimmatto ommellen 16.4 klo 17.30 – 20.30 Kursilla valmistetaan pieni mallimatto. Omat tilkkukankaat ja sakset mukaan, lisätiedot ilmoitautumisen yhteydessä. Kurssi 4 oppituntia, hinta 25 € sisältäen 40 x 50 cm mallimaton pohjakankaan.</p>	<p>Betonista puutahaan 2.5. klo 17.30 -19.45 valetaan lehtimalja. Kurssi 3 oppituntia, hinta 25 € sisältäen materiaalit lehtimaljaan. Lisätiedot ilmoitautuessa</p>	
<p>Knit 'n' Tag Turku Neulegraaffii – kurssi 18.4. klo 17.30 – 19.45</p>	<p>Taito-käsityökoulun kevätmäytely Taitokeskus Juhlakuksen Aulagalleriassa 13.-31.5.</p>	
<p>Vauvaviikon Taaperohuuvutus 22.4. klo 10 -12 ja 25.4. klo 13-15</p>	<p>Kierrätyskurssi, aiheena muovinsulatus 15.5. klo 17.30-20.45 Kurssilla opitaan hyödyntämään kierrätysmateriaaleja, valmistetaan esim. seinäkoriste. Mallin voi suunnitella itse. Kurssi 4 oppituntia, hinta 20 € + tarvikkeet. Muokataan omat muovikassit. Lisätiedot ilmoitautuessa.</p>	
<p>Keväinen silkkihuivi huovuttaaen 23.4. klo 17.30 - 20.45 Kurssilla valmistetaan ihana silkkihuivi merinovillaisiin kuvioin. Kurssi 4 oppituntia, hinta 55 € sisältäen yhden huivin materiaalit.</p>	<p>Betonista puutahaan 16.5. klo 17.30 -19.45 Valetaan lehtimalja. Kurssi 3 oppituntia, hinta 25 € sisältäen materiaalit lehtimaljaan. Lisätiedot ilmoitautuessa</p>	
<p>Kukkaketo–seinätekstiilikurssi 23.4. ja 7.5. klo 17.30 – 20.45 Kurssilla valmistetaan seinätekstiili huovuttaaen ja kirjoitetaan. Kurssi 8 oppituntia, hinta 25 € + tarvikkeet + materiaalit.</p>		